

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ହରିଜନ ଚନ୍ଦ୍ରାବସ୍ତୁ ।

ଏହି ପ୍ରକଟ—ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଂ ବିଧି । ଦେଶବାସିର ଅରି ସହି ଉପଦେସ୍ୟ ପଛି କଥାବସାରେ ବାହୀ ନାହିଁ ଥାଏ । ଏହିମାତ୍ର ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ବୈଶ୍ୱାନିକତାରେରେ ମେନୋର ମୁକୁରତ୍ତେ

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ

ଶଥାଳୟ ।

ଆସୁଦେସ୍ୟ ଲୋକାଦ୍ୱାରା

ପରିପ୍ରକାଶ, ପ୍ରକାଳ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆସୁଦେସ୍ୟପରିବାରର କରିବା, ଦୂର୍ତ୍ତି, ଅବଳ, ଅବଦେହ, ବସ୍ତ୍ରସ, ମଦର କ, ଲକ୍ଷ୍ୟର, ବସନ୍ତ, ପାତକ, ଅବ୍ଦୁ, ଲୋହ, ବୌଦ୍ଧ ପରିବାର, ପରିବାର, ମାତ୍ରା, ବାର ଦୟମାତ୍ର ସବୁ ମୁଖ୍ୟରେ କରିବାର ପାଇବାରିରେ ।

ପ୍ରସରିତ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର

୨୯୦ ମସି ବିଜ୍ଞାପନ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ

ମୋହିତ

ମାଁ ଅବ୍ଦୁ କ୍ଷେତ୍ର

ଏହି କିମ୍ବା

ଦେଶର ଦିଲ୍ଲୀ

ଅଭିନନ୍ଦା, ଅଗ୍ନି

ଶି, ପିଲେକମା-

ଦେଶ ପରିଷତ୍

ହାତୀ, ହେତ୍ତା,

ମେନ ଅଭିନନ୍ଦା

ଦେଶ ଅବଶ୍ୟକ

ଦେଶ ଅବଶ୍ୟକ

ଏହି ଅବଶ୍ୟକ

ଦେଶ ଅବଶ୍ୟକ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତପିକା ।

Scarcity or Famine,

matter whether Government accept his view or not. He is at the fag-end of his service, let the authorities know that Indian officers in charge of districts are not mere noodies. Red-tape dangling is a curse. Time is fast approaching that this sort of dilly-dallying will not do. The world is passing through a crisis and so are the units. We earnestly urge Mr Roy to come up, report on and resort to means which will meet the situation of the district on the whole and particularly of the areas affected. We ask, in all earnestness, if he is well aware and convinced, why is he then lukewarm? With every deference we say is he not putting his legs on the proverbial two boats? As the "man on the spot" if he does not keep Government informed of the real situation, will he not be held responsible for it and if he does equally so. What we expect is that the situation is grave and let Mr Roy prove himself to be the real "ma-bap."

କରୁଥାଏ ଅନ୍ତରେ ସ୍ଵାମୀ ମୁକୁତ ପଦରେ
ଅବସାନରେ ମୋଟିଏ ନୂତନ ବନ୍ଦରେ ଅଲି
କଳ ମୋତକମା ହାସୁଲ ହୋଇଗଛି । ଏହି
ମୋତକମର କାଳ ଜାଣେ ସ୍ମୃତି ହଇ, ମହିଳା
ଏହି ମୁନ୍ଦରଙ୍ଗ ବନ୍ଦରୀ କାହାର ଅଛି, ଯାଏ
ଏହି ସେ କାହାର ସ୍ଵମିତ୍ରର ପରୁଷର
ପୂରତ ଶାର୍ମିଳା ଧରାରୁ ଉଚାଳିବନ୍ଦର ବିଶିଖ
ଦରହେଉ । ବନ୍ଦର ସ୍ତରୀ ଉଚାଳିବନ୍ଦର
ଦରହେଉ ତଥେ ପ୍ରଫେର ସରେ ବର୍ଜିନୀ
ଅନ୍ତରେ ତଥାକଳ କରୁଥାଏନ୍ତି । କହାଇଲୁ
ଏ ପ୍ରମାଦ ଅପରାଧ କାହିଁବାର ମୁଁ ତାହାର
ଆସୁଧାରକ ବିମାନ ଦେଇବାଯେ । ଶାର୍ମିଳା
ଦେଖିବ ଅକୁଳରଙ୍ଗରେ ଅବଶେଷ ସରେ ସ୍ଵରତ୍ତ-
କର୍ମରେ ଦେ, ହୋଇ ଏହି ଉତ୍ସମୋଦିଗ୍ମ
ଆସୁଧା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ବଢ଼ି ପରିବାରର ତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ।

ବୋଲି ୫ ପ୍ରକାଶ ମେୟୋଦ

ଅପିତ୍ତାର ପ୍ରକଟଣରୁକ୍ତରେ ବନ୍ଦାର
ଶ୍ରୀମା ମେନ୍‌ଜେନ୍‌ରେ ଉଚ୍ଚବିହାର ବି
ଦ୍ୟାଧାରୀ, ମାତ୍ର ଯେଉଁ ସ୍କ୍ରାଫ୍ଟରେ ଯାଏ
ଏବଂ ତହୁଁର ବାଲକ ଏହି ହେ ଉତ୍ତାର
ଶ୍ରୀମା ମେନ୍‌ଜେନ୍‌ରେ ଉଚ୍ଚବିହାର କିମ୍ବା ଏବଂ
କୁଣ୍ଡଳୀ ଅପିତ୍ତା ଅଭିଭାବ ପ୍ରାପ୍ତତାକୁ
ବାପିତ କୁଣ୍ଡଳୀ ହତାର ଶ୍ରୀମା ମେନ୍‌ଜେନ୍‌ରେ
ବନ୍ଦାର କିମ୍ବା ପଦ୍ମା ଓ ଶାରିରେ କହି
କାହାରଙ୍କ ପରିଚାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ କାହାର

ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ପୁଣି

ଏ ସମ୍ବଲେ କହେଣ କହୁ ସମ୍ବାଦ ଲାହି ।
ତୁଳନ ଅମୀର ବର ଦିଲବା ଉଦେଶ୍ୟରେ
କ ପୁଣି ଉତ୍ତର ନିରାପ୍ତ ଯେ ପହି
ଚମ୍ପରେ ଜତୁ ପଥର ଉତ୍ତରରେ ମାତ୍ର ମ
ବିପୁଳତ ବହୁବାର ପଞ୍ଚର ବହୁ ବହୁବାର
ଦୁଃଖ ଦୁଃଖ ପଠାଇଲାମ୍ଭୁ । ଏହି
ବୂରୁଷ ପ୍ରପ୍ରାଦ ଦେଇଥିଲ ଓ ସବୁ ପୁଣି ର
ହାର ଦିଆ ଧୂର ତା ଦୂର ପ୍ରଜାମାନେ
କୁଳ ହବାର କାହାରେ । କଢ଼ିବାଗଦର
ହିଁ ଦରନ ଦେବାପଦକୁ ସମ୍ପୁ ସବକାର
କବ , ଆଖି ପରାହି ଦିଲବାକୁ ଅମୀର
ଚୋଥୁ ସୁତୁଳକୁ ପ୍ରସଜ ପ୍ରାଣ ଦେବତକ
ହବାରମାନଙ୍କୁ କାହିଁକୁ ତାଙ୍କ କେବେ
କାହିଁ ।

ପଞ୍ଚାକ ସଙ୍ଗତ୍ୟେତ ଶୋଭନା

ପଞ୍ଚାବର ସୁତୁଜଳତ୍ୟକୁ ଦିବେହାତ ମେ
କମାର ଜା ୧୯ ଗ ଅସମିନ୍ଦର ଦିବ
ଦେଇଥିଲା । ହେସମଖ୍ରୁ ଜା ୫ ଗ ଅମ୍ବା
ଶାରତ୍ତକୁ ଓ ବାଲୀ ଜା ୧୦ ଗବର ଓ
ହୋଇଥିଲା । ଜା ୧୦ ଶମିଥକୁ ଜା ୮ ଗବର
ମାଦହାବକ ହୀପାନ୍ତ୍ରର ପଣ୍ଡ ଓ ବାଲୀ ଦୂର
ତରକର ପାଣି କୁକୁମ ହୋଇଲା । ଏ
ଆମିନାଜରର ଏକବି ମଧ୍ୟ ବାରେଣ୍ଯ
ହୋଇଥିଲା । ସେ ପେତାରଣକୁ ପଞ୍ଚ ମନ୍ତ୍ରମେ
ରହେ ଦିଲାଟହାନା ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବନ୍ତି
ସେ ସବୁ କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲା । ଜେବେ
ପାଣି ଜ ଫେର ଯା ଶୀବକ ହୀପାନ୍ତ୍ରର ଦିଲକରେ
ଏହି ମୋଦିମାତ୍ରେ ସୁଦେଶରୁ ଏବକାରୀ
ପଥାନ୍ତ୍ରର ହେବେ । ଏହି ମୁଣ୍ଡ ଆମିନାଜ
ମାତ୍ର ବେଳେ ମନ୍ତ୍ରମେଳି ଉତ୍ତାର ତାପି କା
ନେବାହୀତ ଲାହ ପରିପ୍ରେ । ଯେତ୍ରମାତ୍ର
ରଜତ୍ତେଷ୍ଵ ବୋଦ୍ଧମେହେ ସେମାନଙ୍କ ପିଲେ
କୁମ୍ବମାଳକର ଏହି ରଜତ୍ତେଷ୍ଵର ତୋର
ପଞ୍ଜିକିରି ଥିଲା । ମୁଢାବାଗବତର ସମ୍ମାନ
ପଞ୍ଜି ବାଯେଷ୍ଟି ଦିଲିଗାହାର ବରଷ୍ଟମେ
ଦେବତେଷ୍ଟି ଏ ନିର୍ବୋତ୍ତ ପ୍ରାଣିକ ମଧ୍ୟ କ
ହେବେ । ମୃତାମାଳକର ସମ୍ମ ସମ୍ମ
କାଯେଷ୍ଟି କ ତରି ନିର୍ଦ୍ଦୟ ପରିମଶର ଲଜି
ମନ ଜେଲେ କଣ ସୁତୁଜଳର ଉପରକ
ହେବୁ ନାହାନ୍ତିରୁ ସଙ୍ଗେ ଶମାରୁଣ ମିଳେ
ଥିଲେ ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିନର ବିଶେ । ତୁମ୍ଭ
ଶାରତ ନାଥ୍ୟପରିବଳିମତ୍ରେ ହରାର ଆଦର୍ଶ
ଯେତେ କଠୋର ନୟମ ତରେ ମନ ତୁମ୍ଭ
ଦେବତାମାତ୍ରର ଉତ୍ସରେ ଭାବନାବିଦ୍ୟର ସମ୍ପର୍କର
କଥା ରହିଥିଲା ।

ରେଶର ଅନୁତମ୍ଭୁତବାହୀନୀ ସାହିତ୍ୟର ପାଇଁ
ୱଦ୍ଧ ନେବମାନଙ୍କର ଅବଳ୍ମା ।

ବଡ଼ଖଳେ ଦକ୍ଷୟର, ଓରାଳ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିମ୍ନ
ମାନସରେ ଧାରନାରୀ ହେଉଥିବୁ ସବୁ ଦେଖୁ
ଗାହା ସୁଖସୁ ସୁଖସ୍ତା ଓ ଚୋଠାରସବଳ
ସେଇବେଳେ ହେଉଥିବାରୁ ଜାଗାମନ୍ଦର ଅନୁଭବ
ହେଉଥିଲା । ଯଦି ସ୍ଵାଧୀନ ଉତ୍ସବରେ
ହେଉଥିବା ବସନ୍ତେ କେତେ ସୁନ୍ଦରିତବ୍ୟ
ହୁଅଛା ।

ଅଧ୍ୟବାଦ ଦୂରୀ ଓ ବାହିର ଏହି ପରିବହନ
କେବେ କବନ୍ତି ଏବଂ ଶାନ୍ତ ଏବଂ ପାପ ପିଲା ପିଲା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ହୋଇଥାଏ । ଚନ୍ଦ୍ର, ମାଣ୍ଡିଆ, ବିଜୁଆ ଏବଂ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରାଜକୁରେ ଗର୍ଭଜନରେ ଯାଏ
ଅଣ୍ଟି ନିଜି ଓ ପଳି, କେବେ କେବେ
କାନ୍ଦୁର ଓ ପଳି ପାଇଁର ଶାଖା ଓ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ
ଏବଂ ଛିନ୍ନର ପାର୍ଶ୍ଵ ପାର୍ଶ୍ଵରେ । କର୍ତ୍ତବ୍ୟର
ରାତ୍ରି ଶ୍ରାମନାକେବେ ଉତ୍ତରା ଦେଖିବୁ ନେବେ
ଅନ୍ତରୁକ୍ତରେ ମୁଖ୍ୟମରେ ପଢ଼ିଲେଖି, ଏବେବୁ
କଷା କଷା କଷା କଷା କଷା କଷା କଷା କଷା
ବାତ ବାତ । ବେଳେ କୁଣ୍ଡ ମରିଲେ ।
ଦରଗାନ୍ତ ଦରଗାନ୍ତ ।

ଶତ ର ଟୀର୍ପାଳକ ସଙ୍ଗେଦି

ବାଲୀକାଥର୍ମ୍ୟ ।

ଶାଠନମାତ୍ରେ କବା ଥିଲ ଯେ ବାଜିଗାନ
କାହିଁ ଝିରୁଙ୍କର ସମ୍ମଦିଷ୍ଟ ମନେ । କେ
ହେତେକ ପ୍ରକଳ୍ପ ଝିରୁଙ୍କ ପଢିଗାଲେ କରାଣ
ନରସ୍ଵକାରୀ ଭାବା ସବଳ ଘରକଟେବେଳେ
ଉଦେଇବ ଏ କଲାନଦୋଷିତିର ଏହ ଶାସ୍ତ୍ର-
ବିଜ୍ଞାନ ତାରିଖ ମନେ ଦେଇ ଭାବୁ ପାଇବିବିନ୍ଦୁ
ବାଜିବୁକ ଅଗ୍ରହ ଦ୍ୱାରା ହେଲା ସ୍ଥିର ଦେଇ ଦୂର-

କାଳ ପେନିଲଙ୍କୁ ଅଛିବାବୁ
ତାଣ କାହିଁ କରିବ ବଜରୀଏ
ଯାଏ ଦେବେ । ମାହେରିବର
ଶେଷର କୋତାବନ୍ଦର ସଜ୍ଜ
ଏଥରୁତି କୃତିବିନା ରହି ।

୪୭ ପ୍ରକାଶନ

2020

ପୁରୋତ୍ତମାନ୍ତରେ । ଏହା ଦୂରକ ସଙ୍ଗ ଆଜି
ଯେବେବୁ ଲମ୍ବିତ ବା ଅଣ୍ଟିବୁ ପ୍ରବଳହିତକୁ
ଏବହ ପଦାର କି ଥିଲେ । କୁହାଇ ଦିଲାଇ
ଦୂରକାଳୀ ଅବଶ୍ୟକ କି ହେବ ତାହା ଶୀଘ୍ର ଜଳା
ପଡ଼ିବ । ଏବେ ତାହା ହେଉଥିଲମ୍ବିତ ଲମ୍ବିତ ହେବ
ହାତର ଦୂରକାଳୀ ଗରେ ଉତ୍ତରଥିଲମ୍ବିତ ଜାଗାକି-
ମାତ୍ରେ ଜାଗ ସୁଖରହିଲମ୍ବିତ ଦର ଜାଇସଥାବୁ
ତାହା ନିଃଶ୍ଵରୁ ମାନେ ଦେବମନ୍ତର କରିଲମ୍ବିତ
ଏ ଜାଗରିବାରୁ ଚିକିତ୍ସାଧୀନ୍ୟ ଆପଣେ ମହା
ପଦକୁଞ୍ଜ । ଏହ ଅସମ୍ଭାବର ଚିକିତ୍ସାଧୀନ୍ୟ
କାମମାନେ ପ୍ରାଣାତ ଦୂରକ ବର୍କର ନହଜୁଣ୍ଣି ।
ଯଦି ଫେର୍ଦ୍ଦ କି ହେବୁଥିଲମ୍ବିତ ଜାଗାକିମାନ ମଧ୍ୟରେ
ଦୂରକ କି ବ୍ୟବସାୟ । ସମ୍ବଲର ଅବଶ୍ୟକ କେବର-
ଦେବେ ଜାଗ ସ୍ଵର୍ଗକ ତାହା କର୍ତ୍ତମାନ ଠାର
ଦୂରକ କିନ୍ତୁ କଷେମ ଦାଆ । ଅମ୍ବେଜାନେ
ମାନାଥ ପ୍ରେର୍ଣ୍ଣ ଦୂରକ ଦେବେ ତର ଦୂରକ
ହେଉଥିଲି । ଏବା ଦରହାଇବ ମାତ୍ରମ୍ବୁ ମୁହାନ
ଦୂରକ ହେବିଲି ।

ପ୍ରକାଶକ ବିଭାଗ ମୁଦ୍ରଣ

ଶାବ୍ଦରେ ପାଇଲା । ମୋଟିକି ଯେତେବେଳେ
ବୁନ୍ଦିଲା ଚାର୍ଟିରେ ଯୋଗ ଦିଲା
ଅବେ । ସେଥିର ପରିବାଳ ଦେଇବ ବିଷ୍ଣୁ
ମେଘବ କରୁଣାତିକ ପୁର । ଏମୁକ୍ତି
ରେ କଲ କପାଳ ବଜାଇବ କହିଲା

ଜିମ, ଗତ ଦିନ କହିବା କରିବାର ଏହି
କଥା ଏଣ୍ଡ ଉପରେ ଆବଶ୍ୟକ । କିମ୍ବା
ଆମେ ମନେ ବେଳେ କିମ୍ବା ଧରିବାକୁ
ଜୀବନ୍ତ ଆମେମାରେ ସାହି ଏହି କିମ୍ବା
ବେଳେ ହୋଇବାରକାବୁ ଜୀବି ଦେଖାଇ

ଦେବୁ ଦେବେ ଅପାରି ଦେବେ ହବି ଉମେଶ-
ପୁରୀରୁ ନାହିଁ—ତାଜି ଯଦି ଆମକାର ଭଲମ ଦେଖି-
ପେରାକେ ଦେବନ ହାତରୁ ଯାଏ ତ ଦେବନେ ଦେଖି
ହାତ ସାଥ ଭୟି ଦର ଗାବାକୁ ଭାବାପକଣ୍ଠରୁ ଏହି
ପୁରୀ—ଆମକାର ଯାଏ ଜଣ ହୁଏ ଦେବେ ଅପାରି

ମେମାନେ ଦେବ ଅର ଦେଖିଲେହକ ବାତରେ ସହିନ୍-
ଚକ୍ର ମାତ୍ର ଯଦି ଦେବଧର ଗର୍ଭର ମିଳାଇବାକିମୁଣ୍ଡଳ
ଦେବାଲ୍ଲେବେ ମିଳାଇବାକିମୁଣ୍ଡଳରେ ମାର ପାହାନ୍ତି

କେବେଳାର ଶୀଘ୍ର ମୁହଁତରୁକ ସବୁ ଖର୍ବ୍ବ
ପାଇବାରେ ନଜି ଆବଶ୍ଯକ ଆସିବ ସ୍ଵର୍ଗ ରହି
ଦେଖିବ ଆଶି ତରେ ସମ୍ମାନ ଦିଲ୍ଲି ଦେଇବ

ଏ କହାଇ ତାଙ୍କ ବାବରେ ରହିବ କି ନାହିଁ
ପେର୍ଲିଂଟାରେ ମୁଖ ତାହାକୁ ମନ ବର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ
ରିଫର୍ମ ଧରା ଅନ୍ୟତଥ ପରେ କୋଷ ଦେଇ ଦେଇ

ପାଇପାରେ ; ସେଇବୁ ଘରେଗଲେ , ମାହାତ୍ମୀୟ
ଦିନ କହୁଛନ୍ତି ଏ ଦେଶର ମଧ୍ୟକା ଅନେକ
ହାଜିର ଗାଁ ଅଛି ଦୋଷ ଦେଖାଯାଇଛନ୍ତି । ପରିବାର

କୁଳମାସ । ତା ୧୦ ରିକର୍ଡ ହାତ ଲାଗୁ
ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଚାଷୀୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବାହିନୀ ଅଣ୍ଟ
କେବଳରେ ପାରାୟ ଉତ୍ତରିତ ଆମ୍ବା

କୁଳମାତ୍ର ଲୁହଗଦାରୀ ଓ ଉପରେ ମଧ୍ୟରେ
ମାତ୍ରର କନ୍ତୁତା ଓ ସହାୟତା ଦେବା
ପରିମାଣ ଦିଲେ । ସେ ଏହି ଦିନରେ ହୋଇଥାଏ

—অনেক কুকুরের জন্ম। অবধার ও পরিবেশে
কুকুরার্থী প্রচলিত এক কাহুরেখা
রংজনক নির্মাণ। যে আগে পরম

ପରିବହନ ଏବଂ କୋଇକାମ କାହାର ଦ୍ୱାରା ଅଧିକାର ପାଇଲା ଏବଂ କାହାର ଦ୍ୱାରା ଅଧିକାର ପାଇଲା

ଦୁଇଟା ଲକ୍ଷୀ ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲା ମୁହଁନ୍ଦର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଅଣ୍ଟ ଦୋର ରଖିଥିଲାକେ ଅହିର୍ଭାବ ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁ
ପାହିଲେ । ଏ ଅଳିକା ବିଜ୍ଞାନିକ ଦେଶ

କରିବାକୁ ପାଇଲେ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ
କରିବାକୁ ପାଇଲେ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ

ପ୍ରଦୀପ କାନ୍ତିଲିଙ୍ଗ ଓ ଶ୍ରୀମତୀ କାନ୍ତିଲିଙ୍ଗ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ପାଦମୁଦ୍ରା
ପାଦମୁଦ୍ରା ପାଦମୁଦ୍ରା ପାଦମୁଦ୍ରା

ପେଣ୍ଡାର୍ ଏମ୍ପ୍ରୋ କି ଅନୁମତି ଦେଇ
କରିବାକୁ ହେବଳ ମନ୍ଦିର ମୁଖୀଙ୍କ କାହାରେ
ତାଙ୍କ ବସ୍ତୁ ଉଚ୍ଚତା ମଳରେ ଅର୍ପଣ ଦରିଦ୍ର

ପ୍ରାଗପୂର୍ବରୀତ୍ତା ଲକ୍ଷ୍ମୀଦୟା ମହାଦେଵ
ନ କୁରିଲ ମତ୍ତୁ ଶୁଣିଥ ଦିନଥିଲେ ।
ଏହିବିର୍କ ମଧ୍ୟ ଦେଖି ମରିବ ଉତ୍ସପାତ୍ର ।

ପ୍ରତିକାଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏ ହେଉଥି
ପ୍ରତାଙ୍ଗ ସଜନାରେ ତଥା କଥା
କରେ ଏହି ଅଧିକ ସହାଯ ଦୂର ପ୍ରଦେଶ

କୋଳ ଦିନରେ । ଗର୍ଭିମେଣୁ ମଧ୍ୟ ସୁରି
ଶେଷକ ସହାୟତା ପରିମାତ୍ର ଉପାଦି
ପରିଚ ମାତ୍ର କରେବୁ ଯତ୍ତ ଦେଇଅଛି

କାହିଁ ରାଜ, ରାଜ । ଯେତେ କଥାଟି ଏହି ଧର୍ମ, ସର୍ବଜୀବଙ୍କ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଧର୍ମ ଏହି ଧର୍ମରେ ପାଇଲାମୁଣ୍ଡିଲାମୁଣ୍ଡି

କେ ହେବ । ଏହାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରକାଶକ ହେଲାମାତ୍ର ।

ପାହା । ପୁରୁଷ ଯେତେକେ ପଦ୍ଧତିରେ ଲାଗିଥାଏ
ଅନ୍ତରେ ମୋଟିଏ ତ ହେବ ହେବି ତଥାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଅଜ୍ଞାନ କିମ୍ବା- ଉଚିତ ବାହୀଁ ଏହି ବିଷୟରେ ଆଜିଏ

ପ୍ରାଚୀନରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ
ଦୀର୍ଘମୁଖ୍ୟ ବିଭାଗ
କାହାରେ କାହାରେ -

କେ ହୋଇ ଗଲାଏ ? । ବସନ୍ତରସମ୍ମା ପୂର୍ଣ୍ଣ
ହେବ ଦେଉଛି ତାଙ୍କରେ ?

ମୁଦ୍ରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ

ପୁରୀ ପାତାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
ମାନ୍ଦର ସେଇ ଶୁଣ ଗୋଟିଏଥାକୁ ଏ ବି
ଜ୍ଞାନବେଶବର ପରାପ ଧରୁ ଆଗେ ପରାପ
ଦେବାର ଅଶ୍ଵା କୁଣ୍ଡା ଭାବ ହିନ୍ଦ ମଧ୍ୟ ଆ
ପଢ଼ିଥିଲା ।

ଏବେଦିନରେ ଅମେରିକାରୁ ଉଚ୍ଚଶୈଖି
କୁଟୀ ଅସିଥାର ପଞ୍ଜି ଦେଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ
ଆଜିମନ୍ଦ ପାଇବେ <ଠିକାତ୍ତି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପ୍ରଥମେ ବଜାରର କମ୍ କରିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପାଇବାର
ବିଜ୍ଞାନରୁ ବୁଝିବାରୁ ମଧ୍ୟ ଦେଇ
କୁଠିଅଛି ପାଇବେ ।

ଅମୃତଭାରତରେ କେ ୫୭୦୦
ବାଲେୟୁଧ ହୋଇଥିଲା ଏହି କୁଳମ କିମ୍ବା
ଷତର କମଳା ଦାରିଦ୍ରୋଟିର ଅନ୍ଧ କରି
ଥିଲା । ଏହିର ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇ ଅଣାଗୀ କୁଳମ
କାହିଁ ବିଜ୍ଞାନ ଯୋହବିମାର ତଳ ମଧ୍ୟ
ହୋଇଥାଏ ।

ବାଲେୟୁଧ ବଜାରରେ ତାଙ୍କ ବଜାରର
ଏହି ମେଦାର ଗୋଲି ବଜାରେପାଇୟାଏ କହା
ଅଛି ବଜାର କରୁଥିଲା ।

ଛର୍ମୀ ପୂର୍ବମରେ ମହନ୍ତିବଳ ଶ୍ରୀ
ଶାକ୍ତୀ-ସାତକିର ଏହି ଅନୁଭବ ତିର୍ଯ୍ୟକ ପ୍ରକଟି
କରୁଥିଲ ପ୍ରେତକୁ ଅବଶକ ବର୍ତ୍ତମାନ ହୁଏଥିଲା ।
ହାତାଳକ ବଜାରମାଳା ହୁଏଥିଲା ।

ଅକ୍ଷୁନ୍ନତରେ ବନାରମ୍ବ ମୂଳମରେ ଦୋକ
ପୁର ମହାରାଜା ଶାକ୍ତାର ବଜାର ବଜାରେ
ଗୋଟିଏ ଯହି ପାଇନ କରୁଥିଲା । ଏ ଯା
ବଜାରପ୍ରକାଶ ଅଛେ ।

ସାପ୍ରାହିବସମ୍ମାନ

ନାରୀମେଳ କହି ବାଜାର ।

ଦେବଦୁର ବଜାରର କମ୍ପୋନ୍ଟ୍ ପ୍ରକାଶ
ରାଜନେତ୍ରିଙ୍କ ପଥରାରେ ମାତ୍ରଟ ଶାକ୍ତା
ପ୍ରଥମମଙ୍ଗେ କୁଠି ଶାମପରେ ।

ମନ୍ଦିର, କାଥ ପରି, ରେଣ୍ଟର ମୂଳରେ, ପ୍ରଥମ
କୁଳାର କାଥ ନମ୍ବେରୁ ପଥରାରେ ମାତ୍ର
ଚ ୨୦ କାର ଦିଗମ୍ବରୀ କୁଠି ଆପଥିଲା ।
ଅର୍ଦ୍ଧାତ୍ମି ପର, ସମେତ କୁଳାର ଏହି ।

ଅନାମ୍ବ ପ୍ରେର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶର
ତମନ୍ତେ ବରେତ କୁଠି ।

ବର୍ଷରେ ତେବେତ ।

ପରିବହନ ବାଜାର ମଧ୍ୟରେଥିଲ କଟ୍ଟେ
ଦୁଇଅନ୍ତର କମ୍ପୋନ୍ଟୁରରେ କୁଠି ପାଇନକୁଠା
ଏହି ମନ୍ଦିରାରେ ମନ୍ଦିରା ପରିବହନ କରେବାର
ଅନ୍ଧମୁକ ହେବେ ।

ସମ୍ବହନ ପରି ୨୫୦ ଟଙ୍କା
ଅମ୍ବମ୍ବା ପାଇ ୨୫୦ ଟଙ୍କା ।

ବିହର ପରିବହନ କେଣେକି ।

ଅରମାକାରୁ ଏବେବୁ ମୋହନ ଦୋକ
କରେ ଓଦିନର ଅନ୍ଧମୁକ ରାତିକଟ୍ଟି
୨-୩-୪-୫ ବାହାରମାଳା ପାତ୍ରଙ୍କ ଦେଇନର
ଏବେବୁକିରି, ରାତିକଟ୍ଟିର ପରିବହନ ଦେଇବେ ।

ସବ୍ରହମନ ଅଭ୍ୟାସକୁ ବାବ ବେଳେ
କୁଳାରମାର୍ତ୍ତର ତେଷ୍ଟମାନାର ନିଷାନ
ହେଉଥିଲା ।

ଦର୍ଶି ଏ ପଥରର ଅନିଶ୍ଚି ।

କୁଠି ତା ୨୦ କମରେ ପେଟ ଦୋକଥି
ସପ୍ରାହରେ ଠିକାର କୁଠି କମଳର ନମ୍ବୋଦି
ମହାରାଜରେ ଦୁଇ ଦିହାଦିନର ଏ କମଳ
କୁଠି କମ୍ପୋନ୍ଟୁରେ ଥିଲା । କୁଠାର ପିତାକାର
କମଳର କାହାର ବର୍ଷର ପଥରାର ପିତାକାର
ମାରେବା ଦେଇଲା ।

ସବୁ ସମ୍ପଦ ।
କଥ ସମ୍ପଦ କି ଗାଁ ନ ସଖରେ କାଳିହାନ
ଦେବ ତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଦାତାରୁ ଆଜି କୁମ ଶବ୍ଦ
ଭାବରେ ମାର ପଡ଼ିଥିଲୁ । ଯେହିଁ ଆଶି
ବନ୍ଦୁ ସେବାକ କୁ ଗୋଟିଁ ତଳେପୁରାପରିଦୀର୍ଘ
ପ୍ରେରଣ ହେଉଥିଲୁ ।

ଏଥର ବନ୍ଦୁରାଜେ ତୁଠିମୋଟି ଦେବକା
ଦୂର ଦେବଥିଲ । ଛବିଯ ଜୀବକାନାମେ
ଅଷ୍ଟାବୀ ପାଇସ ପାଇଥିଲୁ ।

ଏବଂ ତୃତୀୟାବୁ ବନ୍ଦୁଜୀବିତିର
ଦିନ କୁଟି ହେଉଥିଲୁ ।

१०४

arctic

out the scarcity which
exists throughout the country and
must have attracted the
attention again to the resolutions
passed at the meeting of the 9th June
at the Lion's Gate. The Ratnakar
says that arrangements have been
made for the sale of rice at a reduced
rate in certain mafusil centres by the
District officer Mr. Roy. No doubt he is
doing and is endeavouring to do what
he can, but the most affected and dis-
tressed areas, Gope, Banpur and
Balijanta stand in need of special
arrangements and why there is so
much oscillation to declare famine in
those tracts and to adopt the neces-
sary measures for immediate relief of
distress. Matters are extremely
bad in those areas as an esteemed
correspondent of ours informs us. He
says. "The non-official efforts are
quite inadequate. They are more
nominal than real. I find the situation
worse than before. People cannot
get paddy or rice even for ready
money. The price of rice and paddy
is prohibitive. Every one has a
whimsical rate of his own. The num-
ber of famished people is daily in-
creasing. I have no words to express
what I saw in the mafusil. It should
better be seen than described. Cholera
is raging most virulently in almost all
villages. The figure for the week
ending 22nd instant shows that there
were 927 attacks and 776 deaths
according to the official figure. People are
dying without any medical help. Some
has resolved only yesterday
to get some doctors".

ly the state of things have been arranged in the Cuttack District. The difficulty and distress of supply of paddy have been greatly reduced and people are getting their supplies of paddy at reasonable rates. Fact and resourcefulness can meet any emergency provided you have it.

The Dipika never goes a-begging for materials like the "Nabasurbad" nor for the sake of filling up space publishes all sorts of rubbish viles and scurrilous.

The Oriya and Nabasambad.

"The Newspapers of Orissa."

It is neither palatable nor pleasant to deal with a subject which is at once most disgusting, nay controllable. But, however, occasions arise when one cannot avoid to administer a dose, if not of aromatic gum, but of a lip, tongue and throat balsamic, pungent mixture which, if it does not remove or relieve the malignant malady, might at least drive the victim to hysterics in mental agony. We have an object for our foregoings, remarks and what follows will explain it.

The "Nabarambada" June is an exceptionally edifying issue. It has more than three columns to a clumsy Newspapers of Orissa, and tons of villenous, It is a til' Newspapers and Pr with sanctimonious homily to all of the

19th ends with the publication of a letter from a correspondent which replete with "idle imprecations" our contemporary the "Oriya" put directed against a gentleman noted for his public spirit and generosity and he is no other than the well known Mr. H. B. Panda of Aska. We would like to know how the "Nabasambad" dare open columns to such "lie rabbits" paper which publishes such defamatory and worthless stuffs these to preach others as to what their columns is edifying indeed. How to mix the highly stylish and

article in Quaesta time past the "Dipika" of being run on "domestic issues." It says "If (Dipika) can afford to welcome long, long essays from interested quarters, for example perhaps, the essays written by the relatives of the editor himself, but it finds hardpressed to welcome short letters of public moment." It is a lie pure and simple and does not deserve an answer. "Dipika" never publishes essays and our readers know it "short letters" and "sickys" unnecessary and undesirable, dealing with personality occasionally reach us even with two pice stamps for a return journey and they receive the "welcome" they deserve that is, they go to the "waste paper basket. We will quote again from the article of the 10th Jano. "The remarks which have been made not in favour of the Dipika, hold good in case of other papers too. We have been disappointed very often in sending articles to the "The Orissa," the Utkal Sahitya, the Paricharika, the Ratnakar in short, all the other papers." We again draw the attention of our readers to the direction and grammar of the extract. It is tempting and extremely so for administering a soothing dose to the writer of the article. Who is his "We". The Editor of the Nabababad? "O tempora, O mores. An Editor sending articles to other papers and if not published feels "disappointed" The Editor ought to go

o the "Epiphany" with this uncolored
ale of his glory. We conclude by
aying that this "We" is a "ghastly"
or that loathsome worm "I," of the
sterpiliar kind who is now priding
nd parading himself as the "saint
o be" of Orissa. The Dipika is not
on domestic lines and no relatives
f the editor ever contribute anything

ସବୁ ଅନ୍ତରେ ପାଞ୍ଚମି ଶକ୍ତିର ପାଦରେ ଏହାର ପାଦରେ
ପାଦରେ ନେମ୍ବୁରୁଷ ପାଦରେ ହାତର ଅଳମାମି
ପାଦରେ ପାଦରେ ପାଦରେ ପାଦରେ । ଏହାର ସେ ହାତର
ପାଦ ତଜାହାର ପାଦ ପାଦରେ ମଧ୍ୟ ପିବାର
ଶକ୍ତିର ପାଦରେ । ଏଥର ଦିବରେ ଅଧିକ ଧର
ହେଉଥାଏ ହେଲାମାନ୍ତର । ଶତାବ୍ଦୀର
ପାଞ୍ଚମି ଶକ୍ତିର ପାଦରେ କାହାର ପାଦରେ
ତଜାହାର । ଦିବାର ଦିନ ଓ ମୂରବ୍ବର ପାଦରେ
ହୋଇଗଲେଇ । ହନ୍ତି ଯେହିସୁହୁମି ପଦରେ
ଦେଖି ଜଣେ ତହିଁଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଗଲେ

ପ୍ରକାଶ, ବାଲ

ଶ୍ରୀ କାନ୍ତିକାଳର ନାମକୁ ଶ୍ରୀ
କଟିହାରି ସଂକଳିତ ପଣ୍ଡିତ ଦେଖିବା ସାଥେ
ଏହାପାଇଁ ବ୍ୟାପାକିତା ଏବଂ କାଠଳା ଚିତ୍ର
ଉଦ୍‌ଘାତ୍ୟକ ପଥ ଦେଖାଯାଇଲୁ କାହିଁ ହବି
ଅଛନ୍ତି । ଏହି କାହାରୁ କୁଝ ବ୍ୟାପାକିତା ଉଦ୍‌ଘାତ୍ୟକ
ଦୂରମୋଟି ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏଇ ଦେଖେ, ଏହା
ହାଜା କାନ୍ତିକାଳର ଶେଷେ ସ୍ମୃତିହାତ୍ମକ
ବେଗାଳ ହଥା । ଏହି ସ୍ମୃତିହାତ୍ମକରେ ବିଭିନ୍ନ
ପଥାବ୍ୟକ ପାଇଁ ସାଧୁତା ପ୍ରକାଶ ପାଇଯାଇଲା
ମଧ୍ୟ ଲାଗିଛି ହେବ । କହନ୍ତିରେଇକି ସାଧୁପରୀକ୍ଷା
ଜାଇବୁ ଏହି ସାଧୁତାରେ ଶ୍ରୀ କାନ୍ତିକାଳ
ବୋଲିବାରିବା ମୁହଁମ ଆହା ଦିନରେ ଏହା
ପାଇଁ ପରିବାର ପରିଦୟନ । ଶ୍ରୀ କାନ୍ତିକାଳ ।

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର ମୋହନ

କେବଳଦ୍ୱାରା ସମୀ କୃତେବ୍ୟୁଷପରି
ଶୀଘ୍ର ହେଉସିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କୁମାର ମୂରିର
ଏହି କେତୋତ ଶୁଣାଏଇଁ ଏହି ହୋଇବାକି
କରିବାରେ ଉବ୍ଦିଦ୍ଧ ହରି ନ ଥିଲେ । କେବଳଦ୍ୱାରା
ଦେଖିବା କାହାରାମାନେ ଜାଗି କରେ ଅର୍ଥାତ୍
କିଛି କେବୁ ଶୋଭିତାମାର କିମ୍ବା ପାଇଁ କିମ୍ବା
ଏଥିକିମ୍ବା ଏହି କେତୋତ କରିବାରେ
ସମ୍ଭବ କରୁଥିଲା ପୁରୁଷଙ୍କା କରି କରି ଏହି
ହୋଇବାକି ଅଭିମାନ କରିବାରେ ନିଷ୍ଠ କରି-
ଦେଲୁଣ୍ଡି । ଏ ଦେଇଲା କଜା କରିବାରାମାନେ
ଏକବି ଏହିପରି ବାର୍ଷିକେ ଅର୍ପି ଦେଖାଇବା
ପରି ମତ କରାଇ ।

— 1 —

2221 2008

ଶୁଣି କଥା କଥା କଥା
ଶୁଣି କଥା କଥା କଥା

ପ୍ରକାଳେ ମହିନେରେ ଶତାବ୍ଦୀ
ଜୀବିତ ଦେଖାଯେ ହାତୁକୁ ପାହା
ଧର୍ଯ୍ୟକ ଉତ୍ସନ୍ନ ପାହ ଦେଖିଲାମ ଏହା
ଏହି ଦିନ । ସୁରଜୀର ରଥ
ଦେଖିଲେ ଏହି ସୁରତ ମହାକାଶ
କୋଣାର୍କ । ଅଧିକିମଣ୍ଡଳ ଆମେହା
ଥାବେଲେ ଅକୁଳନବ ଧର୍ଯ୍ୟକାର ହେ

କ୍ରମ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକାଳ ବୋଲକାଣ

ଏଥୁଯକେ ବେଳ୍ପାତିର ସମ୍ବନ୍ଧ
କାହାର ମୋହଳଗା ତିମ୍ବେ
ପ୍ରଦୟ ତିତ ହୋଇଥିଲା । ସେ ମେହଳ
ହୋଇ ତେମରୀ ମାଜିପ୍ରେସ୍ ବାହୁ ନେ
ପଚାଙ୍ଗ ସଧିରେ ଚନ୍ଦ୍ରମାର ଅଶ୍ଵର
ମୁଖାଲାଙ୍କ କଲିବାରକୁ ବ୍ୟାପିତାପିତାପି
ହୁଏଥାଏ ଅପ୍ରକଷରେ ଏହକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସହିତ କାରାଗାନ୍ଧି
ହୁଏ ହୋଇଥିଲା । କହିଲୁ କହିଲୁ ମାଜିପ୍ରେସ୍
ଆରାପି ତାମିଲରେ କଣ୍ଠ ହୋଇଥିଲା
ମୋହଳକୁ ଅଳ୍ପକୁ ଜନ୍ମଫଳକା ।

ନି କଷେତ୍ର ଅଗ୍ରତ ପ୍ରଧାନ ।
ଯେ କର ବସନ୍ତ ପେଇବଦିବର୍ଦ୍ଦିନ ଶିଥି
ଦେଖ ମାଧୁ ଅଳ୍ପଟି । ଏହାକେ ଆବଶ୍ୟକ
କମାନ୍ତ୍ରେ ବସାନ୍ତରୁଷିରେ କରିବ ଦିଲା
ଏମାନ୍ତରକୁଳ ମୃତ୍ୟୁ ଦାର୍ଯ୍ୟ ହଜାର ଦିଲା
ତଳ ଅବେଳା ହୃଦୟର କୃତପ୍ରତି । ଏହା
ଅଳ୍ପଟି ପ୍ରମୁଖ ପରେହ ମାହୀ । କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କପର ଦାର୍ଯ୍ୟ ତଥା କରିବିବ
ଦେଖାଇବ ମୁହଁରରେ ଏହା କରିବିବ
ଦ୍ୱାରାନଙ୍କ ପଥରେ ଅଛିବ ପତ୍ର ପରିବ
ଦେଖିବେ ଏବେଳା ମାହୀ । କିନ୍ତୁ ପରିବହିତ ମା
ନ୍ତ୍ରକୁଳ ମଧ୍ୟ କୃତପ୍ରତି ଏହାକେ ଧରୀବାଚକାଳ
ଲାଭକାଳୀକାଳ କରିବୁ ଦେଇ କୃତପ୍ରତି
ଏମାନ୍ତରୁ କରାଇଲା ତଥା କରିବିବିଲା
କରିବିବ ଏହା ଦାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମାନ କରିବିବ
ଏହା ଧମ୍ଭା ନିର୍ମିତେ । ଏତିବାଂ ମର୍ମ ଅନ୍ତର
କରି ଏହେ ସାତିବ୍ୟନ୍ତିକ ପତ୍ର ତଥା କ
ରୁକ୍ଷ ପତ୍ର କୁଠରେବାର୍ଯ୍ୟରେ ମର୍ମ ଓ ପତ୍ର

କୁରେ ଦେଇଛି ସାହିତ୍ୟର ପୋତା ମୁଣ୍ଡି ।
୧୯୫୭ ମେଜୁନିରାଜଶ୍ରୀ ସବଳ ଜୀବନ
ପରିମଳ ଦେଖାଇଲୁ ଥୁବା ଦେଇଲାହି ପ୍ରକାଶ
କିମ୍ବା ବୀମାଲୁଙ୍କ ଦରବାର ଉପରେ ଯାଇଲା
ଅଛୁଟ । ବିଷ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ କରିଯାଏ ହେ ମୁହଁବିଦ୍ୟକ
ମଂଶାତ୍ ଓହ ବ୍ୟାପ୍ତି ମେଗୁଣାରେ ମହାନାଥ
କଥାମେ ମରିଥିଲୁ ଦେଇ ପ୍ରକାଶ ଥିଲା କୁ କୁ-
କୁରେ ପଥିଲୁ, ସବଳ ହେଲାକୁ କାହାରେ କୁ
ଲାଗି ମଞ୍ଚ ଦେଇ ଦିନଶବେ କୁଜାଯାଇ
ଥିଲୁ, ଧେଠିରୁ ଧେଠିରୁ ମହାନାଥ କହିଲୁବେ
କିମ୍ବା କାହାରୀ ପ୍ରାମଣ୍ୟରୁ ଶୁଣିଛ ମିହନିରାଜଶ୍ରୀ
ଯାମାରଥରେ ଯିବା । ଦେଇଲାହି ଏ କାହା-
ଶାରୀ କୁମା କୁମା ଏହି ବୀରବ ପକୁଳାଟ ଥିଲୁ,
ଏ ବସନ୍ତେ କାହାର ଆପଣି କୁମା ଏହି ପାତ୍ରକାମ
କା ॥ ୧୫ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟକାର କାହାର କର୍ମକାଳ
କରେ ଲେଖିଲେବେ ଲେଖିଲୁବେ ଦେଇଲା
ଯାହାରକୁ । ଏ କାହାର କୁମାରେ କାହା-
ଶାରୀ ଏ ହେଉଥିଲା କାହାର ନିରାକାର

କାହିଁ ପାଇଁ ମଧ୍ୟରେ ଅଳ୍ପକୁଞ୍ଜ ଥାବା
କେ ତେ କେ ଛାନ୍ଦାଜିଗାର୍ଦ୍ଦିଏ ପଦ୍ମରମ୍ଭ
ମୂଳରମ୍ଭର ମନ୍ଦବନ୍ୟ ଧର୍ମପୁରାଣ ହିସେ
ଅଣ ଗାଇଁ ।

ଭାଷା କଳେଶ୍ୱରପିକା ।

Peace Vs. Scarcity.

The Puri Sanskrit College jobbery

At a meeting held on the 3rd instant, the members of the Executive Board of the Puri Sanskrit College met to decide the question of the appointment of a Professor for the Astronomy and Astrology Chair. In the presence of two qualified first class candidates the appointment was given to a Second Class man who happens to be a resident of Puri. If this is a fact it is nepotism with a vengeance or jobbery pure and simple. Such a preposterous decision by the Executive Board ought to be reconsidered and revised. We invite the attention of the Divisional Commissioner and the Director of P. I. to an arrangement of such a disgraceful nature.

into their mouths immediately as they got any. *** Men have gone without food continually for two or three days. They have now no labour to be employed in. The few test works that have been opened at the eleventh hour do not pay sufficient wages. *** Food they have none at home, neither there is water in the village to drink. Many of the poor class people suffer badly for want of cloths. I was told by the Supervisor of a test work that some women could not come to test work for want of a piece of cloth to wear. The number of wandering people is enormously increasing every day.' What could be more harrowing and heart-rending? What a sad tale of distress and suffering the Hon'ble Pandit gives. This will melt the most adamantine heart but the local authorities are still not prepared to admit this state of things. They cannot be moved nor convinced. The above depicts only the condition of the people in certain tracts of the Puri district, but the conditions and circumstances are almost the same in various other parts of Orissa. Who knows

Amongst the non-official institutions the National Medical College of India (301-3 Upper Circular Road, Calcutta) has shown great improvement. It is now a splendid institution with Pathological and other departments for Medicine and Surgery under skilled professors. A separate block where students can study practical operative surgery and dissections have added greatly to the stability of the College. Students are now being enrolled. The fee is only Rs. three per month. There are several studentships in each class and in addition there are Bursaries to the value of Rs. 30, Rs. 40, Rs. 30 and Rs. 25. The College is fulfilling a great want by supplementing official institutions of which there are not enough for hundreds are turned away for want of accommodation. The College is an all-India institution which has

beca visited and well spoken of by amongst others the Maharajah Dhurbhungha; Pandit Madan Mohun Malavya; the late Mr. G. K. Gokhale; Mr. Surendra Nath Banerjee, Chief Justice Sir Lawrence Jenkins, Sir William Duke G. C. I. E. His Excellency Lord Carmichael late Governor of Bengal and many others.

ପେଞ୍ଜିକୁ ଲାହାର ଦିଇ କଣନାର କମିଶନ
ପୁରୁଷ ମୟ ପାଇଁ ବୋଲି କଥିତ ହିଂମ ।

ପ୍ରକାଶକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟତା

ପାଦରୀ କିମ୍ବତ୍ତିଥିଲୁ ସେଇଠି ସବୁରେ
ଛିଲୁକିର ସଙ୍ଗ ସଟିକ ପଣରୁ ଯାଏଲାମେ ପଥ
ମାନେବ ସହ୍ୟ ବନ୍ଦିବାର ବାଂଦିଗୁ ହୋଇଥିଲା
ପ୍ରାଦେଶୀକ ଉତ୍ସର୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
“ ସାସୁ ତ ହେ
ବଳିବାର ଖର୍ଚ୍ଚ ଦିନବସାମ୍ବିନ ହେ
” ଶରଜ ପେତେରସନ
ଦିବାର କୁମାରଚାରଙ୍କ ସର
ଶୁଣିଣୀ କୁମାରଚାରଙ୍କ ପର
ପ୍ରଦେଶୀକ ମହାନାନୀଙ୍କ
ଦିବାର ମୁଖୀର ସର
ଦେଇନା ସେପୁକବ ସର—ଅବେ

ଶ୍ରୀ କାନ୍ତିଲାଲ କାହାର ଗା
ଜିଲ୍ଲା ଶ୍ରୀ କବଳ ବନ୍ଦରରେ ଥି

ଜାହାଜମାନଙ୍କରୁ ଖେଳ ଥିଲେ । ପୁଅମ୍ବା
କୁଣ୍ଡ ଘରୀବ ଜାହାଜପ ଶୈଖିଲାମା
ଜାହାଜମାନଙ୍କରେ ଦେବେନ୍ଦ୍ରିୟ ବ୍ୟା
କ୍ଷେତ୍ର ପରେ ଦେଇବାକବସ୍ଥ ଅବମୁଦ୍ରା
କଲାକାରୀ କନକରୁ ଦେଖୁଥିଲେ ଦୋଷା
ପରାଏ ମେଠାରେ ଗୈରାଯାଇ ବିଦୟୁତ୍ ଦେ
ବେଳେ ଧେତାରେ କବିତାକାଳ
ଦେଖିପର ଶୈଖା ବିହିତକାରୀ ଅଥବା ରାଜ
କନ୍ଦରମାନଙ୍କୁ ମୃଦୁଧରେ । ଏହାପରି
ଧରିପଢ଼ି ଥିଲେବାର ଆପ୍ତି ପାଇ
ଅଧିକର କ୍ଷେତ୍ରକବସ୍ଥ ଜାହାଜାର୍ଥ । ବନ୍ଦୀ
ପୁଅମ୍ବା କଲାକାରେ ଧୂତ ହୋଇଥାଏ
ଏହାବରରେ କହିଥିଲୁ ମେ ମେ ଏ ପରି
ମୋ ୫୦ ଟି ଦେବ କଲାପାତ୍ର ।

ଦେଖିବାକୁ ହରିବଜା ।

କଳ ୧୯୮୯ ସାଲରେ ନିରୋଧିତ
ହାର କଣା ପର ମେଠାରେ ଉଚ୍ଚୟତର
କେଇଁର ଯୁ ଭବିଷ୍ୟତର ଅର୍ଥର ନାମ
ବଳିଶ୍ଵର ଦେଇରଙ୍ଗର ଗୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡ ପ୍ରା
ଦ୍ରାବିଦରୁଙ୍କ ! ଅଛିତ ନଗରର ଜର୍ମନୀ
ହୀନ ବିହ ଯିବା ପର ପ୍ରାଚୀୟ କର
ଯାଇଛି, ଧରି ଓ ମାର୍ତ୍ତର ପଢ଼ିଥିଲା
ମୁଣ୍ଡରେ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚୟତରେ ମୁମ୍ବିନ୍ଦ ଦ
ଅନ୍ଧରୁ ! ଯୁଦ୍ଧ ଯେତ କହେବୁଣ୍ଟ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଏପର ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚୟତରେ ପ୍ରାଚୀୟ କରି
ଭଲ କହେଥିଲା ! ବାର ଅପରାଧ ଫଳ ଏ
ପ୍ରାଚୀୟରୁ ହେଲା !

କେବାହା ଦେଖି ।
୨୫ ମୋଟ ଦେବାହାମୋଟ ଏକବେଳେ
ବାରବେ, ଏଣ୍ଡି କହିଲି । ଏହମାତ୍ର
ଦିଲାହା ତମେ ଶୁଣିଲେ ସେହିରେ
ପୁଷ୍ଟିକ ଦିଲିବ । ଏଥିରେ ତର ମଜାର
ମୋହାରୀର ସମ୍ମାନ ଏହି ଚାହିଁଲାଗିଲା

ଅମ୍ବେଶଙ୍କ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ୧୦
ସୂର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ଦିରରେ ଏହାକାଳ କିମ୍ବା ଦେଖିଲୁ
ଜାଣିଥିଲୁ । ବର୍ଷମାନ ସୂର୍ଯ୍ୟଧାରିତ ପଠିତ
କଥାପୂର୍ବରେ ପରିଚାର ହେଲା କିମ୍ବା
ଶବ୍ଦରେ ଉଚ୍ଚର କାଳସ୍ଥା ସୂର୍ଯ୍ୟଧାରିତ
ପ୍ରଧାନ କର୍ମବୀର ଦେଖିବାରୁ ଅଧିକର୍ତ୍ତା ଦେଖିବା
କାମ କରିଥାନେ ଏହାକୁ ଅବସର ପାଇବାପାଇଁ
କାହା ଦୂଧାୟୀ ଅବଲମ୍ବନ କର ଅପି ଯାହା
ଅଛନ୍ତି । ଆଖାରରେ ଅତ୍ୟା ଯେ କୌଣସି
ସୂର୍ଯ୍ୟଧାରିତ କର୍ମବୀରଙ୍କାନେ ଅବଲମ୍ବନ
କରାଯୁ ଅବଲମ୍ବନ କି କିମ୍ବା କିଛିବିବି
ବର୍ଷକିମ୍ବା ପାଖର କରିବେ ।

କୁନ୍ତଳାବଳ ୪୦୩ ।
ଏ କେବରେ କହୁନ୍ତିର ଅଭିନ କହିବାକ
କହିବେଥିରୁ ଅବେଳ ମୂଳ ଏ ଯେଥିର
ଅମଦ କା ଉତ୍ତରାଦିଶରୁ । ତେବେଳାର୍ପିଲ କାହାର
ନେଗାର ପାହାଜିବେ ମୌର୍ଯ୍ୟକ କରିବାକୁ
ଦୂରରସ ମୃଦୁଲାବାର ପଦିର ମୃଦୁଲ ଦୀର୍ଘ
ଦଶା ଆହୁନ । କାହିବେ କାହୁ ଆହୁ
ତୋଣାଦିଯୋଗୁ ଲବହିଟି ପଥରୁଷ କେବଳ
ମନ୍ଦୁମଧ୍ୟ ଏକ ପାହାତରେ କରିଯାଇ
ଧ୍ୟାନ ହୋଇଥିଲା । ଲାହାଜର ମାଝେ ତା
ଦର୍ଶକୁ ପଥାନେ ଦେଖିବେ ପକ୍ଷାତ୍ମକ ପଦି
କବଳ ବିଶାଳାନ୍ତରୁ । କବଳକରିବ ଏହା
ଏହା ପରମାର୍ଥ ପାଠାନ୍ତର ।

ବୁଦ୍ଧଚନ୍ଦ୍ରମାତ୍ର ମହିଳା ।
ବୁଦ୍ଧଚନ୍ଦ୍ରମାତ୍ରଙ୍କର ଲୋକର ମା
ନାରୀ । ସହିତ୍ୟରାଜର ପତ୍ରକୁ କିମ୍ବାକ
କେତେ ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଅନୁରାଗ
ଦେଇଥିଲା । ଅଛବି ଯେତେ ବେଳେ କୁଠାକାଳୀ
ଦ୍ୱାରା ଅଖର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଧୀରିଲା

ଦେବାତ୍ମାର ଶକ୍ତି । ଏହେଳି ପ୍ରତିକିଳ ଦିନ୍ତା
ପରେ ଉପରେକ ଶେଷକରମାରକାରୀଙ୍କରେ
ସମ୍ବଲପୁରୀ ଉତ୍ସମାଧି ହାର୍ଯ୍ୟ ଆବମ୍ବନ ଦେବ ।
ଅଜିନ ଗଜ ପାଦେବ ଏହି ମୁଖର ଶୂନ୍ୟ ଦେବା-
ଦାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମାନ ଦେବ । ଶ୍ରୀହର ପରିଶୋଭରେ
ଦୁର୍ଵଳପାତ୍ରକରମାତ୍ରର ମୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧ ଓ ଶିଥ
ମୁମ୍ଭୁଦୟ ଦେବର ମୋଟିଏ ଉପରେ ଅବ୍ଦି
ଦ୍ୱୟ । ଅଖି ଦର୍ଶି ଉତ୍ସମାଧିକୁରୀ ପମ୍ପି
ଶ୍ରୀହରମାତ୍ର ଏ ହାର୍ଯ୍ୟଙ୍କେ ପୋକ ଦେବଦେ ।

ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ବାଚିଦରା

ବାଣୀ କମଲ

କେତେ ଏହିକୁ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ସ୍ଥାପନ
ପଞ୍ଚମ ଅଶ୍ଵର ସମୀକ୍ଷା ଦୂରତ୍ବ ଜନନ୍ୟ ।
କେତେ ଦର୍ଶିଗାନ ଲୋକରଙ୍ଗରୁ ଛାତ୍ରାବ୍ଦ ହେ
ମହାଦେଶକଣ୍ଠର ଅନ୍ତର୍ମୟର ଜନରଙ୍ଗ ଲୋକରଙ୍ଗ
ବନ୍ଧାନେତା ଅବଳ । ଲୋକରଙ୍ଗର ଅର୍ଦ୍ଧାବ୍ଦ
ଲୋକରଙ୍ଗ ୫୩୦୦୦୦୦୦୦ । ସମ୍ମାନ ଜନନ୍ୟ-
ମହାଦେଶ ଏକଲୋକ ଲାଭାବ୍ଦ । ଜନରଙ୍ଗର
ଅର୍ଦ୍ଧାବ୍ଦ ଲୋକରଙ୍ଗ ୩୦୦୦୦୦୦ । କର୍ଣ୍ଣକ
ଅର୍ଦ୍ଧାବ୍ଦ ପରମାଣ ଏକ ଟ୍ରେଣ୍ କର୍ଣ୍ଣ
ହେଉଥି । ଅନ୍ତର୍ମୟ ଜନରଙ୍ଗ ପରମାଣ ଏକ
ଟ୍ରେଣ୍ କର୍ଣ୍ଣକାଳ । ସମୀକ୍ଷା ଏକ ହାତରଙ୍ଗେ
ଜାହାଜ ଦେଇବେ ଏହିପରି ଏହି ପୂର୍ବ ଥବାରେ
ପ୍ରକରଣରୀତିରେ ପ୍ରତି ୮୦୦୦୦ ଲୋକ
ହାତ କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି । କହୁ ବନ୍ଦର ସମ୍ମାନ-
ଅର୍ଦ୍ଧାବ୍ଦ ପ୍ରକରଣରୀତିରେ ୮୦୦୦୦ ଲୋକ
ହାତ କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ।

-101-

ମେଘତଳ ଦାଳା କାଲିବନ୍ଧାଶସ୍ତ୍ରର ପ୍ରୟୋଗ

— 1 —

କଳ୍ପନାରେ ପ୍ରଥମ ତତ୍ତ୍ଵରୁ ଦେଖି
ଦେଖିଲୁ । ପଶାରୀର ପ୍ରାମଣହେବଧିକ ହାତ
ଥିଲୁ ପ୍ରାଚ୍ୟବିଗନ୍ଧର ବର୍ଣ୍ଣାଳ ମହାମହିମ
ହାତରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କାଳସୀ ଦେଖିଲୁ ଓ ପ୍ରାମଣ
ଦୂରଜୀବ ପାଶୁଅଞ୍ଚ ଥୋଳିଲୁ ଓ କଥାର
ପ୍ରାମଣେ ଉତ୍ତରଦେଶରୁ । ଏହି କଥାରେ
କଥାର ଦର ପ୍ରାମଣରିମାନେ ଶାଶ୍ଵତରଜନଙ୍କ
ଧର୍ମାତ୍ମ ପ୍ରାକ ଦେହର୍ ଦେହ୍ ପ୍ରାଣକୁ ତଥା
ଦେହ ତହରଙ୍ଗାତ୍ମ ସେମାନଙ୍କର ଲିଖ ତତ୍ତ୍ଵର
ଦେଖେ । କିମ୍ବା ଏହା କଥିଷାର ସବୁ
ତତ୍ତ୍ଵରେ ଅସ୍ତ୍ରଧରିମାନେ ମୋଟ ମେହି
ଥୁବ ହୋଇ ଅସ୍ତ୍ରରୁ । ଉତ୍ତରିକୁ ସୁଧା-
ଦେଶେଷ ସବତାହାତୁଳ ମହାପାଦ ମହୋଦୟ
ଥୁବ ହରିନିଳକୁ ଯାଇ କହାଇବ କରୁଥିଲୁ ।
ତାହା ଉତ୍ତରରେ ଦେଖ ଅଗ୍ରମଣୀ ସେ ଧର
କି କଥାର ନମ୍ବୁ କୁହାଗାନ୍ତର ପାରେ, ହାତରେ
ଦେଖଇ ହୋଇଥିଲୁ ।

— 101 —

ମାଟେଖିତ ସମାଜର ଅନ୍ତରାଳ ।

ଅତ୍ତରୁ ଦେବତାରୁଷିକ ହେଲେ ଏ ନିଷଳର
ମାର୍ଗଶାସ୍ତ୍ର ସହାଯକମାନେ ଦୂରିପ୍ରଗତିଦ୍ୱାରା
ଏ ବସନ୍ତ ଅନ୍ଧାଳ୍ଯ ଦେଇ କଥାଗରକ
ପ୍ରକଟ କୁଣ୍ଡଳରୁକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ପ୍ରକଟ
ମୁଦ୍ରା ସବସ୍ଵାରକ ଲୋଚ କାମଙ୍ଗଲୀଖି
କାଳ ପାଇଁ ଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏହା ମାର୍ଗଶାସ୍ତ୍ରମାନ
ପରରେ ଅନ୍ତରୁ ଉତ୍ସବମୟ । ମାର୍ଗଶାସ୍ତ୍ର
ମାନ୍ଦିର ବିଦେଶୀଭାବ କିମ୍ବା ଅବଶ୍ୟ କର
ପରମାର୍ଥରେ ଅର୍ଥ ପ୍ରଶାରିତ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ମାର୍ଗ
ଶାସ୍ତ୍ରମାନ ବାନଶୀଜୀବାଗୋରୁ ସବୁ
ବିଶ୍ୱାସର କଷ୍ଟର ଦୁର୍ଗାନ୍ତ ଦେବତାମାନ ।
ବ୍ୟାପକ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦେଶୀୟରେ ଦର୍ଶନ କରିବାର
ପାଇଁ ତଥା ଶରୀରର ବିଶ୍ୱାସରେ ଦର୍ଶନ
କରିବାରୁ କାମାପ୍ରତାରେ ବିଦ୍ୟମାନ ହାତା—
ପ୍ରକାଶରେ ଦେଇ ପରମାର୍ଥମାନ ଚିତ୍ରର
ଦେଖିଲା ସବୁ ସବୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅଶ୍ୱ
ଦେନ୍ଦ୍ରକୁ ତାହା ମାର୍ଗଶାସ୍ତ୍ରମାନର ଦର୍ଶନ
ପାଇଲା ଅଜ୍ଞନ ଶର୍ତ୍ତ । ଏ ନିଷଳରେ ମଧ୍ୟ
ମେନ୍ଦରର କୁଣ୍ଡଳରୁକୁ ଦେଇ ଅଜ୍ଞନ
ହାତ —ମୋହାତ୍ମା ଓ ନିଷଳକର
ମୃଦୁଲୀରେ କିମ୍ବା ମୋହାତ୍ମାର କରୁଦୂର
ଦୂର । ଏହି ମୋହାତ୍ମାରେ କର୍ତ୍ତାମାନ ଦର୍ଶନ
କରିଲୁ କୁଣ୍ଡଳରୁକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରମାର୍ଥ ଅନ୍ତର୍ଦେଶୀୟର
ଦର୍ଶନ କରିଲା । ଏଥରେ ଅବଶ୍ୟ ଶରୀର
ଦେଖିଲା ତଥା ମାର୍ଗଶାସ୍ତ୍ରମାନ ଧର
କରିଲା କୁଣ୍ଡଳରୁକୁ ସଜ୍ଜା କରିଲା ଏହି
ମୋହାତ୍ମାରେ ମଧ୍ୟ ଦେଇଲା କାଳ ଦର୍ଶନ କରିଲା ।

一〇

ପ୍ରସାଦ କରିଲା ।
ତେଣୁମାତ୍ର କୁଳର ଅନ୍ତର୍ଭେଦ ସବୁ ହାତେ
ଦିଲେ ଭୟାବଧି ଦିଲେ ଗୋଟିଏ ଦେଖିବା
ବେଳେ ମୁହଁ । ଗର୍ଭରେ ଜ୍ଞାନର ଅନ୍ତର୍ଭେଦ
ଦେଖି ଆଜ୍ଞାନମାର ଫର୍ଯ୍ୟ ମୁହଁ । ଅଥେ
କାହାର ଭାବରେ କାହାର କାହାର କାହାର

—101—

ବାବକ ଜନେତ ସମ୍ପଦ

କଣ୍ଠରେ ଦେଖିଲୁ ଏହା ହେଉଥିଲା
କି ସୁତ ପଟାଇ ଉଚ୍ଛରଣର ପ୍ରେର ଅପକାଳ
ତଥ ମୁଖ ଲଙ୍ଘ ଲୋକରୁର ଯୋଗନ ଥିଲା ତାରେ
ଦୋଷଶ୍ଵରକାଳୀ ଲାଭ କରିଲେବୁ ତଥାରେ ଏହା
ହେବ । ଲଂଘନ୍ତ, ଧ୍ୟାନ୍, ମାର୍ତ୍ତିଗାଲ୍ୟ ଓ
ଶରୀର ଏହା କୃତବେଶରୁ ଗରୁଳା ତଜ
ନିୟନ୍ତ୍ର କୋର ଏହା କାହିଁ କରନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ
କାନ୍ତରକାଳୀରୁ ଏହା ପ୍ରାଦୂର୍ବ ଶୋଭାର ପେ
ରେଖାରୁ ମିଥିକେ ବସ୍ତରେ ସରଦିଶ କର,
ଦେବକରମଣ୍ଡଳ ମିଥିକୁ ତତ ଗର୍ଭମେଣେ,
ଅନୁଭ୍ରବ କରିବାରାହି । ତତ ଗର୍ଭମେଣେ
ଦେବକ, ପଥତାର ପ୍ରାଣବେଶେ ସେ ଏହା
ଦେଖିଲୁ କାହିଁ କରନ୍ତି ଖେତରୁ ମନ୍ଦିରରୁ
ଓ ଅନୁର୍ବାଜିତ କରିବାକରେ ଭାବରକରମଣ୍ଡଳ
ଭରସିବ ହୁଅନ୍ତିରୁ । ଅନୁର୍ବାଜିତ ଅନୁର୍ବାଜିତରେ
କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ ।

—

୧୦୩-ଭାବାରୀ

କରିବାରେ ସେ ଏହି ନିର୍ମଳ ପ୍ରାଣରେ ପାଇ
କରନ୍ତେ ଓ ଏହି କୁଟୀର୍ଣ୍ଣ ଯାଇ ଏ ପାଇବାର
ପ୍ରୀତି ଉଦୟରେ କୋଟିହଜନଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କରାଯାଇ
ପରାପରେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କେତେ ଏହା ମଧ୍ୟ
ଦୋଷରୀ ବନ୍ଦରୀବ । ସମ୍ମାନଶରୀରରେ
ଯେତେ କୋଟିକେ ଦୋଷରୁ ସେଥିରୁ କରିଯାଏ
ଏହି ବିଜ୍ଞାନୀ ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କ ସହାୟକଙ୍କୁ କରେ
କିମ୍ବା ଅନ୍ତର୍ଗାୟ ଅଭିନାଶର ଖେଳାପଦକ
ଦ୍ୱାରା ସଙ୍କଟ ଦେଇ । ଏହି ଛନ୍ଦବାନୀ ଯୁଦ୍ଧ
କୁବ ପଦ୍ଧତାପରିମ ଏହି କୁଲକ କୌଣ୍ଠ କିମ୍ବା
ଅବେଳାପାତ୍ରର ଅବଶ୍ୟ କୁତ୍ତାକୁତ୍ତାର
କୁତ୍ତାର ଫର୍ମାନ କୁତ୍ତାର ଅବେଳିତ
କୁତ୍ତାର ।

-101-

ପ୍ରକାଶକ ମେଟ୍ରୋ !

1990-1991

ଶାତ୍ରୁହାର କୋ ଅପରେଟିଭ ଫେଲ୍‌କ ବାବିର
ସାମାଜିକ ସର୍ବ !

ପର ଗା ଏ ହର ଶକ୍ତିକାର ଖେଳ ଦାନ
କୁଳ ଦୁଇରେ ବ୍ୟାକର ସଖାରଣ କାହିଁ ବିଚ
ହୋଇଥିଲା । ୨୯୮୫ର ପ୍ରେତ ଘୋଷଣା
ଦାବ ପଞ୍ଜିଯନ ଅଧିକ ଅନ୍ତକୁଳ ବିଜୟକୁ
ପେଟେଟେଖ ଦେଇ ରଖେଠ ପାଠ ଦରସନରେ
ପହଞ୍ଚିବୁ ଦେଖିରିଲ ଦେଇ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଗୋ ୨୨
ସେଥାରିଟ କେଇ ଏହ ନଥାଇ ପଡ଼ିଥିଲ
ତହିଁଥିଲୁ ସହିତର ହେଉଥିବା କୁଳ ଘୋଷଣା
ପାଇଲାମିଟ ଦେଇ ଓ ନାଲିକୁଣ୍ଡର ଓ ଗା
ଗୋ ନଥ ୫ ଡିନେରେ ପଢ଼ିଲ । ସମ୍ବାଦ
ଘୋଷଣାଟ ଉତ୍ତରରେ ଅନ୍ତରୁ ପୂର୍ବ ଅରମ୍ଭ
ଲୁହମାନ ହୋଇଥିବାରୁ ବିବର୍ଣ୍ଣ ସେ ଆଜିରେ
ଅତେବେଳେ ମେନ୍‌ହାର୍ଟ କାହାରର ଲୋକ ଅକୁ ବୁଝି
ଅରମ୍ଭ ଦରସନିଛନ୍ତି । ଶପଦି ଶିଖ କୋଣାଳିହୁପାଇ
ଛିଦ୍ରେ ଏହି କାର୍ବାଗୋର୍କ ଘୋଷଣରେ
ଦିଲେଖ ପ୍ରକାଶ କବିତାରେଇଲୁ । ପରୁ ବା
ଇମାନ୍ତର ବୈଶାଖର ଜାପର ଜୀବାଦ ହାରକାର
ତାଣ ଦୋଷ ଦୂରିଷ୍ଟିକୁଳ ଅଜଳରେ ଧର
କୋଣାଳିହୁପାଇ ଶକ୍ତି ସର୍ବି ଦେଲୁ । ଏବେ
ତୁମର ଦାନଗୋର୍କ ବିଜାର ଅନେବ ଟିକ
ଦାନ ପଢ଼ିଥିଲ । ତେମେ ଶାହା ଦେଇ ଅନ୍ତର
ହୋଇଥିଲ କହିବୁ ତତତା ଏ ତା ହାରକାର
ରକ୍ଷଣ ପଂଜିକାଲମାନଙ୍କ, କୁଞ୍ଚକେନ୍ଦ୍ରିୟର
ତତତର୍ବ ସଜାପେ ଯେ ବିମାନ ଓ ସେନ୍ଟର୍‌
ଜୟନ୍ତ କରକାନ୍ତରେ ମରିଦେବ ହୋଇ
ଥିଲ, ଏଥିରୁ ଅନୁମାନ ସେ ଦେମାନା
ତାର୍କାରେ ହେତେବ ଫରେନ୍ତର ଅପନ୍ତି
ହୋଇଥିଲା । ସରର ବିଷୟ ଦେଇ ଅଧିକା
ମେମନଙ୍କ ମହ କିଷଟିକାରୁ ବେରାନେ ଜୁହୁ
ଦାନୀ ବିରାଜକାନ୍ତରେ ଦେମାନଙ୍କ, ଏ କିମ୍ବା
ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ କଣାରଙ୍ଗ । ତମେ ସହିତ
ପେଟେଟେଖ କଷ୍ଟକୁ ଦରକାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇ

ପ୍ରକଳ୍ପ ଦେଖୁ ଅଛି ମହାପରିବହ ଯେତାଙ୍କରାମାନେ ଜୀବିତ
ନ ଦୂର ତ ଏହି ସେ ପ୍ରପ୍ରାକଟିକୁ ପ୍ରଦତ୍ତ କଲେ
ନାହିଁ । ସବୁଷାହ ସବାପେ କଲେ ଆପିଶୈଖିତ
ଦୟାମିବା ଯେ କେବୁ ବାହ୍ୟମୟ ଏଥରେ ସବୁକାହ
ନାହିଁ । ଅବଶେଷରେ ସବୁଷାହ ମହୋତ୍ସବ
ମେଟିର ସନ୍ଧର ବଢ଼ିଗା ଉତ୍ସବରେ । ସେ
ହେତୁରେଣୁକାରୀ ବିଷେଷ ବୃଦ୍ଧି ଦେବାକୁ
କେବୁ ଏ ସମ୍ମାନକୁ ଅନୁବଳ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଥିଲେ । (୫) ଶିକ୍ଷାର ବିପ୍ରାଳ ସବାପେ ପ୍ରାକେ
କୁଇ ଗୋଲିଗା । (୬) ଶିଳ୍ପିତ ପରେକୁରମାନେ
ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଦୂର ଗୋପନୀୟରେ ସମିତିର ଉପ-
କାର୍ଯ୍ୟାଙ୍କ ପୂର୍ବାନ ବିମିତ ପ୍ରାପନ କରିବାର
ବନସ୍ବି ବରମା । (୭) ଦୂର ଉପରେ ଦେବକ
ନର୍ତ୍ତର ନ କର ବିନ୍ଦୁ ଏ ବାଣିଜ୍ୟରେ ସମିତି-
ମାନଙ୍କ, ପ୍ରଦ୍ଵର୍ତ୍ତନମା । ଗାହାକର ମଧ୍ୟରେ
ସହ ବୋଅପରେଟିକ ଅନ୍ତରୀଳକ ସ୍ମୃତିବୁଦ୍ଧି
ଦେଶରେ କଲେ ତେବେ ଦେଶର ଅନ୍ତରୀ
ପରେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ ସବେହ ନାହିଁ ।
ସବୁଷାହ ଦୂର ପ୍ରଦ୍ଵର୍ତ୍ତନ କଲେ ସେ କାଷ୍ଟକ
ବିଶେଷ ଶତ୍ରୁଧିରେ ନ ଗୋର ଯଂସକ-
ଶାଶ୍ଵାରେ ଲୋକା ହୋଇ ଧାର୍ଯ୍ୟାକ୍ଷରି
ବସ୍ତରାର ପଢା ଯାଇଥିଲା । ଗାହାକ ସବରେ
ସମ୍ପ୍ରଦୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଶତ୍ରୁଧିଶାଶ୍ଵାରେ ହେବ ଏହି
ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ କେବେ କେବେ କେବେ ଯେ
ସାଧାରଣ ଉପକର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତି-
ପାରିବେ । ଅପାହର୍ତ୍ତ ଅଧିକା ବର୍ତ୍ତକୁ ତବେକୁ
ମାପେ ଏହି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତରୀଳକ ଚାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।

—10—

ପ୍ରତି ଦିନ

ହଜ କୋର୍ଦ୍ଧବାବୁ ଦେଖିଲେ ସମ୍ପଦ
ଗନ୍ଧୀନାଙ୍କରେ ବାଳାପାଇ ଉତ୍ସବରେ
ଅହେବଳ ଲାଗିଥାଏ । ପ୍ରାଚୀରେ ଠେ ମାର
ଶୁଣେ ବିଶେଷ ଉତ୍ସବର ବନ୍ଦୋମୟ ହେଉ
ଅଛି । ଏ ସମ୍ବଳେ ଅର୍ଥିରେହାବୁ ଯେ
ବୋଧନୀ ପଥ ବାହାରିଥାଏ ସେଥିରୁ ଜଣା-
ଯାଏ ସେ ବିଲୁବରେ ଗର୍ଭମାଳ ସଜି ମୁସବି
ହେବ । କିନ୍ତୁ ଉତ୍ସବରେ ଅପରା ଶାରୀରି
ହାଲରେ ଉତ୍ସବ ହେବ । ବିଲୁବର ଉତ୍ସବ
ସମୟରେ ଶୁଭବର ଅଶୀମାଳ ଦେବତାଙ୍କ
ସମୟ ବନ୍ଦ ରହୁବ ଏବଂ କୋର୍ଦ୍ଧବାବୁ ଓ ପାତାଙ୍କ
ପ୍ରକାଶର ସହା ବର୍ଗମାଳ ପାଇବା କମିଶି
ଦେବାର ଶାରୀରିକରେ ଉତ୍ସବ ହେବ
ଏବଂ ପ୍ରତିବିବାରୁ ବିଲୁବର ଲେଜମାରେ
କାହାରୁଥାଇବୁ ସେ ସେମାନେ ପୁରୁଷ
ଅବିଦ୍ୱାରତରେ ଶାରୀରି ଦୃଷ୍ଟି, ବାହାରି
ହାର୍ଯ୍ୟରେ ଉତ୍ସବ ହୋଇ ମୁଖରେ ଫଳ ମାତ୍ରରେ
ଦରଶାଯାଇବେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅବଲମ୍ବନ
କୁରାପରିବୁ । ଉତ୍ସବରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲୁବ
ସମ୍ବଳ ଅବଶ୍ୟ ସହିତନାହିଁମାତ୍ରେ ଅର୍ଥାତ୍
ଯେତେ ମାତ୍ରେ କାହାରେ ପଢିଥିଲୁବ କିମ୍ବା
କାହାରେ ପଢିଲୁବ ମଧ୍ୟ ଛାଇଗାନ୍ତରେ
ବାଜିକାଳର ସମ୍ବଳ ଅବଶ୍ୟ କରୁଥିଲୁବ ଜାଗା
ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ସହିତନାହିଁ ଏବଂ କିମ୍ବା
ପାଇବେ । ସେହିମାତ୍ରେ ସହିତନାହିଁ କୁରା
କରେ ଯୋଗେ ହେବେ ଏ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଉତ୍ସବରେ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଉତ୍ସବ
ଜନଶାଖାଦିର ଦରର ଉତ୍ସବାହାର ବା ଅର୍ଥ
କାହାର କିନ୍ତୁ କରିବୁ ଏବଂ କିମ୍ବା କରିବୁ
ସେହି ଅବଶ୍ୟ ସେମାନେ ଦେଖିବାର ଅର୍ଥାତ୍
ମୂଳୀ ଶାର୍କାହାଇବୁ । ମହିନ ଏ ହିନ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ

卷之三

Page 6

ଶାଖର ପାତ୍ରମଧୁ ମାତ୍ର ଶୋଷନ ବାହୁଦୟ
ନହେ । ଶାଖର ପୁରୀର ଛାତ୍ର-କଟୋର
ଏବଂ ଜୋମର ଅର୍ଥାତ୍ ପିଟିରେ ଶାଖର ପକାର
ଅନ୍ତରୀ ଦାର ଦୂରାଚ, ମାତ୍ର ଶାଖର ପକାର
ଦେଇ ଅଥବା ଦାର ଦୂରାଚ ଦେଇ ଧେବିଲ
ଗୋପିଯତେ ଶୋଷନ ଦୂରାଚ । ବ୍ୟଥାରୀ
ଅତୁ ପେଟରେ ଖାଇରେ ପିଟିରେ ସହିତ୍ ।
ଆଇବାକୁ ଦିଅ, ହୋଇ ହୋଇଥିଲେ ମର
ମାତ୍ର ଘେବେ ହୋଣ୍ଡି ଗୋଟୁ ଆଇବାକୁ
ଦେଇ ପିଟି ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରେମରେ ମଳକୁ କର
ଅଠିକରେ ଦୂର ପରାର୍ଥ । ସବୁ ହୋଇମର ।
ସୁଦର ଦିଅ ମର, ଏହିବ ଘେବେ ସୁଦର ଓ
ଆଗ୍ନି ଲୋଗ ତମବେ । ବଢ଼ି ବଜନିଲାକୁ
ପ୍ରେମମାତେ ଦୂରଥକୁ ଏହିବ ତମସ୍ତବତୀ
ତା ଶ୍ରୀମଦ୍ ରାଧିବ ନାହିଁ । ସମସ୍ତ କେବେ ତାର
ପରାର୍ଥ ଓ ସମସ୍ତର, ଆଇବାକୁ ନିରାହ ।
ଗୋଟାଏ ଦାର ଦୂର । ସୁଦରରେ ଦୂରିଗଲାହି
ଯେତା କ୍ଷେତ୍ରେ ଦୂରର ତ ଜାଗରର ପ୍ରଥମ
କାରଣ ଯେ ଗେଗରେ ଶାଖର ପାତ୍ରମଧୁ
ଏବଂ ଶାଖମଧୁ ସହାଯେ ଲୋକର ହଟ
ଅତୁ । ମାତ୍ର ଜୀବରେ ଦୂରେ କିମି ସହିଅଛି ।
ଦୂରିଗଲାହି ଗଲ ଦୂରିଗଲାହି । ସବୁଗପର
କିନା କ୍ଷେତ୍ରେ ମରେ ତାରକାରେ ଦେଇ
ଦୂର ମର ବେ ଆଇବାର ପଦାର୍ଥ ନାହିଁ । କିନିତ
ଅଥବା ତାଦା କରିବାକୁ ଅର୍ଥ ନାହିଁ । କିନିତ
ପେଟେବେଳେ ପ୍ରତିର ସମ୍ମାନକୁ କୋର
କ ସ୍ଵର୍ଗ ମୋ ସୁଧାର ସଙ୍ଗେ ପାତ୍ର ବନ୍ଦୁକ
ମର କେବେଳେ କରିବାର ଯୁଧର ମାତ୍ର ନାହିଁ- ଦୂରର ହେବେ । ତେବେବ ତେବେବ

କମ୍ବାଇତର ସ୍ଵର୍ଗ କୁଳନ୍ଦମେରିଛି ର ଶିଖ ଦିବ୍ୟ-
ଲଦ୍ଧିରେ ଗତ ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ରତ୍ନ ଅଞ୍ଚଳ ହେଉଥିବା
ଶିଥାହାରାଣିର ଶିଖାପଥକ ।

ବସୁରାଜରପ୍ରତି କୁମଳମେରକ ଶବ୍ଦ
କବିଧାର୍ଯ୍ୟରେ ଶିଖା ପାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥ ଅବ୍ୟାପ୍ତି
କାହିଁମାନେ ଉପର ବିହୁରାଜୟର ଅବ୍ୟାପ୍ତିକାହିଁ
ସଂରକ୍ଷେଣ୍ଟ୍ରେଷ୍ଟର ନିବରତ୍ନେ ଦସଗ୍ରହ୍ୟ ରେଣ୍ଡେ
ତୀର୍ଥ ଧୋଇବାକୁ ଦେଖୁଳ ବା ପାଇଁଲେ
କମଣିଃ ଅପ୍ରତିକରକ ବରାହରେ ସୁରିଣ୍ଡେଷ୍ଟ୍ରେ
ଅବ କବରକୁ ବନଶାପ୍ତ ପଠାଇ ପ୍ରଥମେ
ଏହ ସମ୍ମାନ ନେବେ ସେ ଧୋଇବାକୁ ଚନ୍ଦ୍ରେ
ଏହ ସେମାନଙ୍କ ପରିହାରବର୍ମକ କମଣ୍ଡେ
ହୁଲରେ ଶୁଣ ଦେବ କି କା । ଧୋଇବାକୁ
ଏ ପରିହାରବର୍ମର ସଂଖ୍ୟା ଛାଇବାକୁ ହେବ ।

(୧) ଏହି ବିଦ୍ୟାଜୟୟର ଅବେଳକାଳ
ସୁରକ୍ଷିତେଣ୍ଟ ଅବଧିଶାୟ ସମସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଲଗାଇଛେ । ସହାୟ ପୁରୁଷ ମହିଳା ଥାଏ
ତାହାରେଲେ ପେର୍ଚ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଚାରିଏତି
ନିରାର୍ଥ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ସର ଅବେଳକୁ ସମ୍ବନ୍ଧ
କେଣେହି ସେମାନଙ୍କ ନିରାର୍ଥ କ୍ଷେତ୍ରକୁ
ଖୁଲୁବା (ବୁଝ) ସଠାଇଛେ ।

(୯) ଖେର୍ ପଲାପ୍ରକାରିମାନଙ୍କର ସଜ୍ଜାରେ
ମେଲାଟରି ଶ୍ରେସତ୍ତ୍ଵ ସାମାଜିକ
ଦୂରବେ ଅବସ୍ଥାରେ ଖେରାରେ ଦ୍ୱାନର ସୁଧା
କରସ୍ଥ ପ୍ରଥମେ ପାଦିତକର ସୁରବିଯୋଗେଣ୍ଟର
ଠାରୁ ହିବେ । ସ୍ଥାନର ପୁଣ୍ୟ ଥିବା
ଜଣାପଦେ ମେଲାଟରି ଶ୍ରେସତ୍ତ୍ଵକର ପ୍ରଧାନ
ମହାଦେବର ଉଚ୍ଛବି ଦରଶାପୁ ବଳେ ରେଳହାନୀ
ଖୋରାକ ପ୍ରଦାନରିବେ ।

(+) କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଠିକଣାରେ ଦରଖାଁ
ପଠାଇବାକୁ ଫଳର କୁରାବମେରିବା ପିଲା
କଥାଙ୍କରେ ଅବେଳାକବ ସ୍କ୍ରିନଟେକ୍ସ୍‌ପ୍ଲାଟ୍
କଟ୍ରୋଟିକ୍ ରେଡ଼ି—ବାରବଳ ବସ୍ତାର ।

ସୁକ୍ତ ଚାର୍ଲ୍ସ କୁ ଅଧ୍ୟାହର ଶ୍ରୀପ୍ର
ଦେଖିଯୁ ସିଂହମାଳେ ସେବାକର୍ମ
ପରମାରକର୍ମ ପେନ୍ଥଳ୍, ବିଜ୍ଞାନୀଶ୍ଵରା ଓ
ପାତ୍ରସ୍ତ ତିବେଶା ନିଷ୍ଠାତ ବିଧାନାବଳୀ ।
ସୁହର୍ଦୂ ଅଧ୍ୟାହରଙ୍ଗୁଡ଼ି ସିଂହମାଳେ ରିପ୍ର
ପେନ୍ଥଳ୍ ରାଧା ପଦେ ।

ପୁରୁଷେ ସ୍ତର କଣ୍ଠା ଦେଖିଲାକେ ସ୍ତର
କର୍ମରେ ଜୟନ୍ତୀ ଶ୍ଵରା ସମୟମଧରେ ମୁ
ହୋଇଥିଲୁ ଏ ପ୍ରତାର ଦେଖାଯୁ ବିଶ୍ଵାସ
ଗାନ୍ଧିର ସନ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା ଉପର ଦେଖିବେ
ପାଇଥାଇବେ ।

ପୁରୁଷେ ଅର୍ଦ୍ଧରୀ ମହାରାଜୀଙ୍କ
ଦେଖାଯୁ ବିଶ୍ଵାସକେ କଥକ ବାହିଜୀଙ୍କ ଦେଖି
ପାଇବେ ।

ପୁରୀରେ ଅହା ଦେଖିଯୁ ସିଧାହମାନଙ୍କ
ପଦମତି ପୁରୀରେ ଉପରେ ଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଗା । ୧୩
ହୋଇ କି ପାଇୟାଏ ସେମାନେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଶିଥିରେ ଚୋଇଯାଇଛେ ।

ଶେଷକଳେ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଶେଷକଳ—ସବୁରୁ ପରିଚ୍ୟ ହା
ହୋଇବି ହେଉଥିବାକୁ ଯଦ୍ୟପି ଶେଷକଳ
ଆଇବାକୁ ହତ୍ୟାର ହୋଇଥାଏ କାହା
ହେଲେ କେ କାହାର ହୁଗନ୍ତି ଅଧିକରଣ
ଠାରୁ ଶେଷ ବେଳନ ପ୍ରାତିର ମୋହ
ସାଂକ୍ଷିକତି ପାଇବ ଏହି ପରି ଅଧିକରଣ ତା
ଜାଣାଯିବାକୁ ହେ ପରିବଳ୍କ ପରିଶାଖା
ମନ୍ଦିରାର ଏହାରୁର ବନ୍ଦେଶ୍ଵରବାଟା
ହେ କେତେ ଶେଷକଳ ଶାଂକ୍ଷିକତା କାହାର
ଗୁଡ଼ରେ କେ ଏହି କରିବ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ଅର୍ଥ

ଶେଷଦେବତା ସାଂକ୍ଷେପିତା ୫ ସେବନ
ସାଂକ୍ଷେପିତା ଏ ଦୁଇ ବାରଙ୍ଗଳୁ କଲେ ତେଣ
ଚନ୍ଦେଲୀ ହେବା କରିବାରଙ୍କୁ ଦେଖାଯାଇଲେ
ପେଜନ୍କୁ ପାଇବାରକି । ଯଥେଷ୍ଟ ସେବନ
ଶାନ୍ତିବାରେ ବିଜ୍ଞା ଦୁଇ ତାଙ୍କ ହେଲେ
ସେ ସେଇଁ ବେଳିମେଘରେ ବାର୍ଷିକ କରିବାକ
ହେତୁ କେତେବେଳେ ହମାର୍ତ୍ତି ଅଧିକରନ
କରୁଣ ସବ୍ ଦେଖିବା ।

ପାଇବାରି କେନ୍ଦ୍ର—ଶୌଣ୍ଡି ହେଣୀମୁ
ବିପାତ୍ର ଜାଏ ସ୍ଥବିରେ କା ଯୁଦ୍ଧଚାର୍ଯ୍ୟରେ
ନିୟକ ସବା ସମୟରେ ସୃଜ ହେଲେ ଘରମୟ
ତମୋର ଜୋଟି ହପିବର ଏହି ମୃତ ହେବାରିବ
ଥିବୁ କମା ଯୁଦ୍ଧଚାର୍ଯ୍ୟରୁ ଯିବାପୁନରୁ ବିପାତ୍ର
ମଳକୁର ସାହାରୁ ଉଦ୍‌ବନ୍ଧନାର ତଥାରୁ କରି
ଯାଉଥିବ ହେବି ଉଦ୍‌ବନ୍ଧନାରିଲୁ ପେଳିବନ
ହେବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିବେ । କେନ୍ଦ୍ର
ତାରବାବ ଦେଇ ହେଲେ ମୁହ ପିଶାତୁର ବିଧିବା
ହିଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମା ଦୂରଦ୍ଵାରା ସିମାଣ୍ଡି ଅଧିକାରୀ
ଜଳଟକୁ ଫଇଖାନ୍ତି କରିବ ।

ବାରିଛୁ ଟିକ୍କା ।
ଦୟାର ନନ୍ଦରେ ସ୍ଥାପିତ କୁରମ୍ଭେରିବେଳ
ଦ୍ଵେଷିତିଖାଲୟ ବର୍ଗମାତ୍ର ସହରେ ଯେଉଁ
ସିଂହମାନେ ବା ଅଳ୍ପତ୍ରମାନେ କରିବେ ଅଶ୍ଵ
ହୋଇଥାଏ ଦୟା କେଉଁମାନେ ଅଶ୍ଵ
ବାର୍ଷିକ ଚରିବାକୁ ପଚାଇଟ ଦେଖାଇଁ ଦୌରାଣ
ଦିଶେବ କାରଙ୍ଗ ପେନ୍ଦରମ୍ ଆହୁପକ୍ଷ
ସେହିମାନଙ୍କ ନମନ୍ତ୍ରେ ଏହି କୁଳ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା
ଅଛି । ଏହି କୁଳରେ ବେଶମାନେ କହା ଗର୍ଜିଲେ
କିମ୍ବାକା । ଏହେ ଏହି ସମୟକରେଣ୍ଟ ଦୌରାଣ

ନାଶିଲ୍ୟଦୁଃଖାଳୀ ଶ୍ରୀ ଦେବପାତ୍ରହେ । ତହିଁ
ଦେବରେ ସେବାକ ପେନ୍ଦରିଲୁହ ଅସୁର
ବଜ୍ରିଦୁରକ ଅସୁରାମ ଦୁର୍ବ ଦେବପାତ୍ରହେ ।
ଇହ ହରାନେ ଦା ସେବାକକ ଅନୁତରମାତ୍ର
ଏହ ପରିବେ ଶଶୀ ମାତ୍ରା ସମସ୍ତମାତ୍ର

ଦୁଇବାରେ ତେ ଓ ମଧ୍ୟରେ ପରିବେ
ଏହା କବି ଗୀତକୁ ଗୋଟିଏ ଲାହୁଥାନରେ ଘର
ଆଗରକ । ବିମାହିତ ବାଣ୍ଡିମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ
ମୁଦ୍ରା ଫେଲାଇଲି ବସା ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ଦୋଷଶ୍ଵର
ବେଳେ ଓ ବିମାହିତ ବାଣ୍ଡିମାନଙ୍କେ ଝିକ୍କା ପାଇବା
ସମୟମଧ୍ୟରେ ହେମାଚଲର ଶ୍ରୀ ଜନ୍ମ ସମ୍ମାନିତ

ବହୁପାଲବେ । ଝାମାକେ ମଧ୍ୟ ଦୂର ଅଳ୍ପ ଦୂର
ଦସା ଓ ଶୋଭକ ପାଇବେ । ସେମାନଙ୍କ
ବଳତାରୁ କର୍ମାନରୁ ଓ ବ୍ୟାନରୁ ବରତ
ପେଣ୍ଠିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଓ ପଞ୍ଜରେ ଦେ
ଶାତ୍ରୁଙ୍କ ଦ୍ଵୀମାନଙ୍କ ବେଳରେ ଯିବାର
ଅଧିକ ବନ୍ଧୁମିଳିକ । ଚେଳବାଲ ଓ ଉତ୍ସବ
(ଅଳ୍ପତରଷ୍ଟ କା ହୃଦୟ) ନିମଙ୍କଳ ନିର୍ବନ୍ଦେତ୍ର
ମେଲିବାର ଘେରନ୍ତର ଖ୍ରୀଆଶ ଅର୍ପିବରଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦିତ

ବୁଦ୍ଧରେ ଯୋଗ ଦେବାକୁ ଦକ୍ଷିଣ ସ୍ଵର୍ଗ
ବନ୍ଦମୁଖରେ ହୁଏ ସ୍ଵର୍ଗରେତେଜୁଗାନ୍ଧି
ଦେବରେ ବୁଦ୍ଧାପ୍ରତି ଦର୍ଶନେ ଚମ୍ପ ସେବାକ
ଦୂର ପଳକରେ କମାଟୁଙ୍କ ଅଧିକର ବା ଦୁଃଖ
ଦମାଟୁଙ୍କ ଅଧିକର ଜୀବିଧରେ ଦେବାକ
ପଠନରେ କମାଟୁଙ୍କ ଅଧିକରମାତର ଅଭିନା

ଏମନ୍ତ ଅନ୍ଧାର ହେବେ ।
ଜୁହେ ଦ ପରାରରେ ଶୁଣିଗ ଅକ୍ଷୟାଦି
ବନ୍ଦାଳୟ ତୟା ବ୍ୟଥର ନଗରକୁ ଲାଗେ
ରଞ୍ଜ ମେଲାରୀ ଏଇ ସ୍ଥଳ, ଅଛର ପ୍ରାପ୍ତବେଳେ
ଯୁଦ୍ଧ ଚୋଇବିପ୍ରାୟ ହେବୀଯ ଦେଶଭୂମାଳା
ଦିନଟେ ଏହି ପର୍ଯୁ ସ୍ଥଳ ସୁଧିକ ବୋଦିଅଛି
ଏଠିରେ ଖୋଜେ କ ମାତ୍ର ସମାଧେ ହନ
ଚାର୍ଟର୍ ଦେ ଗୋକୁଳ - କାନ୍ଦିକାପୁରାଜୀ ଶିଖ
କରିପାରିବେ ।

କୁରୁ ପାଦାଯ୍ୟ । ତୃତୀୟ ମାତ୍ରମେହିଳା ହାତ ଦିଲା
କଥିବ ଅଗ୍ନି ପତଙ୍ଗ ଶବ୍ଦର ଦବା କେବର ଭାବ କମ୍ପେକ୍ଷନରେ ଧର୍ମ ପରିପାଳନ କରି ।

ପତ୍ରାଳୀ—ସେଇ ଦେଖିଯୁ ସମାଜକବିର
ବୃଦ୍ଧି ଦର ହୋଇ ଥା ଅଛି ବା କଣେବେ
ଉତ୍ସମର ବୁଝିଗୋଡ଼ା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ତାକୁର
ପ୍ରସ୍ତୁତିଗରେ ଏଇବନ୍ଦିକ ବା ପରମତ ଶବ୍ଦରେ
ଦେମାନେ ଘେରୁ ପ୍ରାନରେ କାହା କରୁଅବୁଦ୍ଧ
ସେ ପ୍ରାଚୀ ମନ୍ଦିରର ଫରାନର ବା ଦୁଷ୍ଟର
ତାକୁର ବଲତର ଅନ୍ତିମ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ନିରନ୍ତର ମେନକେ ଫରାନ୍ତି କରିବେ ।

ଦେବେକ ସୁଲଭେ ଦରଶ୍ପତିରମାନଙ୍କ
ଏହି ପ୍ରସ୍ତ୍ରମାତ୍ର ଦେବର ଉଚ୍ଚାର୍ଥ କମ୍ପାଇ ବା
ଅଛାନ୍ତଙ୍କ ଶ୍ଵେତକମଳକୁ ଯିନ୍ଦ୍ରିୟ ଦେବ ।
ଧାରା ଦେବରେ ସେମାନଙ୍କ ଶ୍ୟାମର ବା ଅନ୍ତରେ
ପରି ସାହାରେ ଯିବାକ୍ଷେପକାରୁ ଦେବ ହରୀ
ପରିବ ଗାଇ । ଆମେମାତ୍ର ମିଳିବେ ମିଳିବେ

ମାନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟ କଜା ରେଲେରେ ରେଲେରେ ଯିଲାକି
ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରିବ ।

ରେଲେ ଖୁବକଣ୍ଠ ବା ଅନୁମତି ପଥ କରିବେ
ଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିମାଣ୍ଟି ଅଧିକରଣ
କରିବିବେ କିମ୍ବା କରିବାରୀ ନେଇବିର
କ୍ଷେତ୍ରର କ୍ଷେତ୍ରର ମାନ୍ଦୁ ଅଧିକରଣ କରିବିବେ
ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ।

ବରାଣସୀ ପ୍ରଦେଶରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେବ। ଏହି ବରାଣସୀରେ ନାମିତ୍ରେଷୁଲର I. A. O. #୩୫ କୃତରୁହ କିମ୍ବା କୁରୁପ ଦର୍ଶାଯଥାରୁ ହେବ।	ଏହଳି ଏକବେଳେ କେବଳ କେବଳ ଶାକରୁ ଟାଙ୍କ କିମ୍ବା
ପେରୁ ସିଂଧୁମାନେ କେବଳକ୍ଷେତ୍ରରୁ ତୁରିବେ କାବ କରୁଥିଲୁ ସୋଜକର ସମ୍ମ ଦେଇକ୍ଷେତ୍ର ମାତ୍ରରୁ ଅଧିକ ଦୂର ହେଲେ ବସ୍ତୁ କେ ଜୀବ ସମୟ ଛମକେ ବୋଜନ୍ଦ, ପରି ପରିରମାତରି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ୫ ୦ ୯ ହେବିଲେ ଏତେ	ସୁର୍ଗୀ ମାର୍ଗୀ ଏହା ଏହାକେ କେବଳ ଟାଙ୍କରୁ ଶାକ ହେବେ ଉଚ୍ଚାରିତା କାବ ମାର୍ଗୀ ଏହଳି ଏକବେଳେ କେବଳ କେବଳ ଶାକରୁ ଶାକ ହେବେ
	୧ ୧
	୧ ୧
	୧ ୧
	୧ ୧
	୧ ୧

କେବେ ପାଦରେ ମେଲିରି ହରୁଷମ ଏହି
ନୟର ବହର୍ତ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଚରାବାଟୁ
ପେଟାରେ ସିଶାକ୍ରମାଳେ ଗୁଲିବାକୁ ଅଧାର
ସବର ଦେଖିବ ଖୋରେ ଉପରେକୁ
କାହିଁ ପରିବର୍ତ୍ତ ହତ୍ତାର ସମ୍ପ୍ର କୋ ମର-
ପାରିବ ।

ଜୀବନ ପରିଦ୍ୟା—ସୁଖରୁ ଅବ୍ୟାହତ ନେଇ ପାରନେ ।
ପରିବାସର ଦେହିତି ସଂଶୋଧନାକେ ଉଚ୍ଚତା
ଦେଇ ବା ଅନ୍ତର୍ମାଳର ନିମିତ୍ତ ସେମାନେ
ବସ ଉତ୍ସବା ଲୋକ ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମରୂପ
ହତ୍ତିରେ ପ୍ରାର୍ଥି ହେବେ ।
ଅନ୍ତର ଦିଗ୍ଭୂମିକର ଚନ୍ଦ୍ରା—ଯେଉଁ
ଦିଶାଦୁମନେ ସହିବେ ଶୁଣି ଦେଖାଇଯାଏ
ସୁଖରୁ ଅନ୍ତର୍ମାଳ ଆନନ୍ଦର ଦେଖାଇଯାଏ
ଅଛି ତତ୍ତ୍ଵ ବା ଅନ୍ତର୍ମାଳ ଅନ୍ତର୍ମାଳ

